

குழுத வாசகம்

படிவம்—க

(பொதுப் பகுதி)

வித்துவான் பாலூர். து. கண்ணப்ப முதலியார்,

மு. வி. செல்லப்ப சாஸ்திரி அண்டு ளன்ஸ்

2. பிலிப்ஸ் தெரு, சென்னை—1.

உலகளாவிய பொதுக் கள உரிமம் (CC0 1.0)

இது சட்ட ஏற்புடைய உரிமத்தின் சுருக்கம் மட்டுமே. முழு உரையை <https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode> என்ற முகவரியில் காணலாம்.

பதிப்புரிமை அற்றது

இந்த ஆக்கத்துடன் தொடர்புடையவர்கள், உலகளாவிய பொதுப் பயன்பாட்டுக்கு என பதிப்புரிமைச் சட்டத்துக்கு உட்பட்டு, தங்கள் அனைத்துப் பதிப்புரிமைகளையும் விடுவித்துள்ளனர்.

நீங்கள் இவ்வாக்கத்தைப் படியெடுக்கலாம்; மேம்படுத்தலாம்; பகிரலாம்; வேறு கலை வடிவமாக மாற்றலாம்; வணிகப் பயன்களும் அடையலாம். இவற்றுக்கு நீங்கள் ஒப்புதல் ஏதும் கோரத் தேவையில்லை.

இது, உலகத் தமிழ் விக்கியூடகச் சமூகமும் (<https://ta.wikisource.org>), தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகமும் (<http://tamilvu.org>) இணைந்த கூட்டுமுயற்சியில், பதிவேற்றிய நூல்களில் ஒன்று. இக்கூட்டுமுயற்சியைப் பற்றி, <https://ta.wikisource.org/s/4kx> என்ற முகவரியில் விரிவாகக் காணலாம்.

Universal (CC0 1.0) Public Domain Dedication

This is a human-readable summary of the legal code found at
<https://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/legalcode>

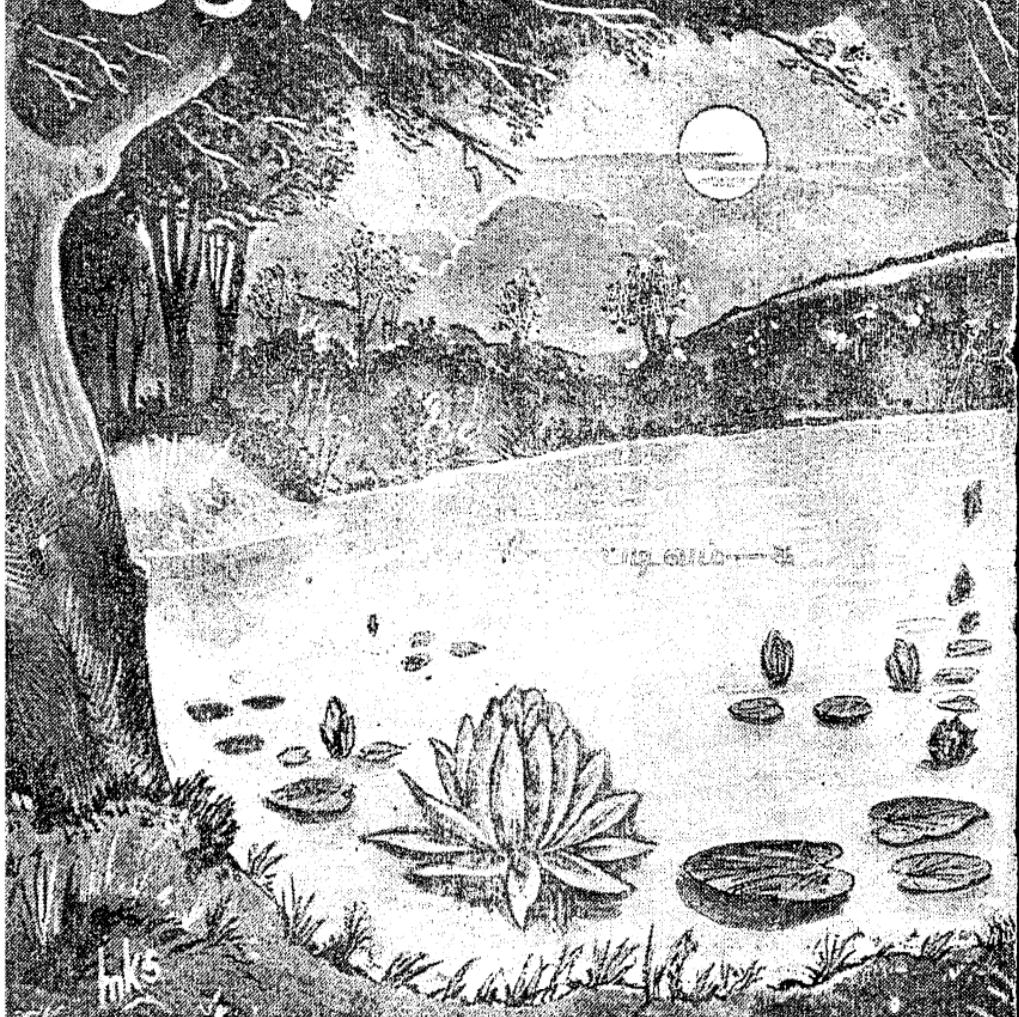
No Copyright

The person who associated a work with this deed has **dedicated** the work to the public domain by waiving all of his or her rights to the work worldwide under copyright law, including all related and neighboring rights, to the extent allowed by law.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, all without asking permission.

This book is uploaded as part of the collaboration between Global Tamil Wikimedia Community (<https://ta.wikisource.org>) and Tamil Virtual Academy (<http://tamilvu.org>). More details about this collaboration can be found at <https://ta.wikisource.org/s/4kx>.

குழுத வாசகம்

டி.விசெல்லப்ப சாம்தர்ஜ ஸன்ன
சென் 20.1.

குழுத வாசகம்

முதல் படிவம்

(பொறுப் பகுதி)

ஆசிரியர்

வித்துவான், பாலூர். கண்ணப்ப முதலியார்

தமிழ் விரிவுரையாளர்

நியூகாலேஜ், இராயப்பேட்டை, சென்னை

வெளியிட்டவர்

டி. வி. செல்லப்ப சாஸ்திரி அண்டு சன்ஸ்

சென்னை

உரிமை பதிவு]

1954

[விலை ரூ. 0—12—0

Revised Edition

October 1954

T. V. C. Press, Madras 1.

முன்னுரை

இந்நால், சென்னை அரசியலர் புதிநாக வெளியிட்டுள்ள 1951-ம் வருட பாடதிட்டத்தின்படி எழுதப்பட்டுள்ளது. இது எல்லா மாணவர்களும் படித்தற்குரிய பொருப் பகுதியை மட்டும் தன்னகத்தே கொண்டு திகழ்கிறது.

இலக்கணப் பாடத்தைத் தனிந்துப் பயில்கையிலும், உரைநடைப் பாடத்தோடு தொடர்ந்து பயிலின், அப்பாடத்தில் ஓர் உணர்ச்சியும் ஈக்கரும், ஜோன்றும் எனக்கருதி, ஒவ்வொர் உரைநடைப் பகுதியின் திருப் இலக்கணப் பாடம் எழுதப்பட்டு இருப்பது, மாணவர்கள் தம் நமிட் அறிவிவச் செம்மையாகப் பெறப் பெருங்துணையாகும் என்பதில் ஜூயில்லை.

அறிவு வளர்ச்சிக்குரிய பலதிறப் பாடங்களும், ஒவ்வொரு பாடத்தின் முடிவிலும் வினாக்களும், பயிற்சியும், வேண்டிய அளவுக்கு அருஞ் சொற்பொருளும் இந்நால் தன்கண் கொண்டிருத்தலால், “பொன்மலர் நாற்றம் உற்றுற்போல்” மாணவர் ஆயாசம் இன்றிப் பாடங்களை நன்றாக உணர்ந்து, தம் மனத்தில் பதியவைத்துக் கொள்வர் என்பதை அறுதி யிட்டு உறுதியாகக் கூறலாம்.

இந்நாலில் காணும் பாடல்கள் சிலவற்றை இறிக்க இலைத்துக் கொள்ளாந் தம் இசைவைத் தெரிவித்து அவற்றின் உரிமையாளர்கள்க்கு என்னாற்றியுள்ள வணக்கம் உரிந்தாருக.

இந்நாலைத் தமிழ் உலகம் ஏற்று, என்னை ஆதாரித்து, ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுகிறேன்.

ஆக்கியோன்.

உள்ளுறை

பொதுப் பகுதி

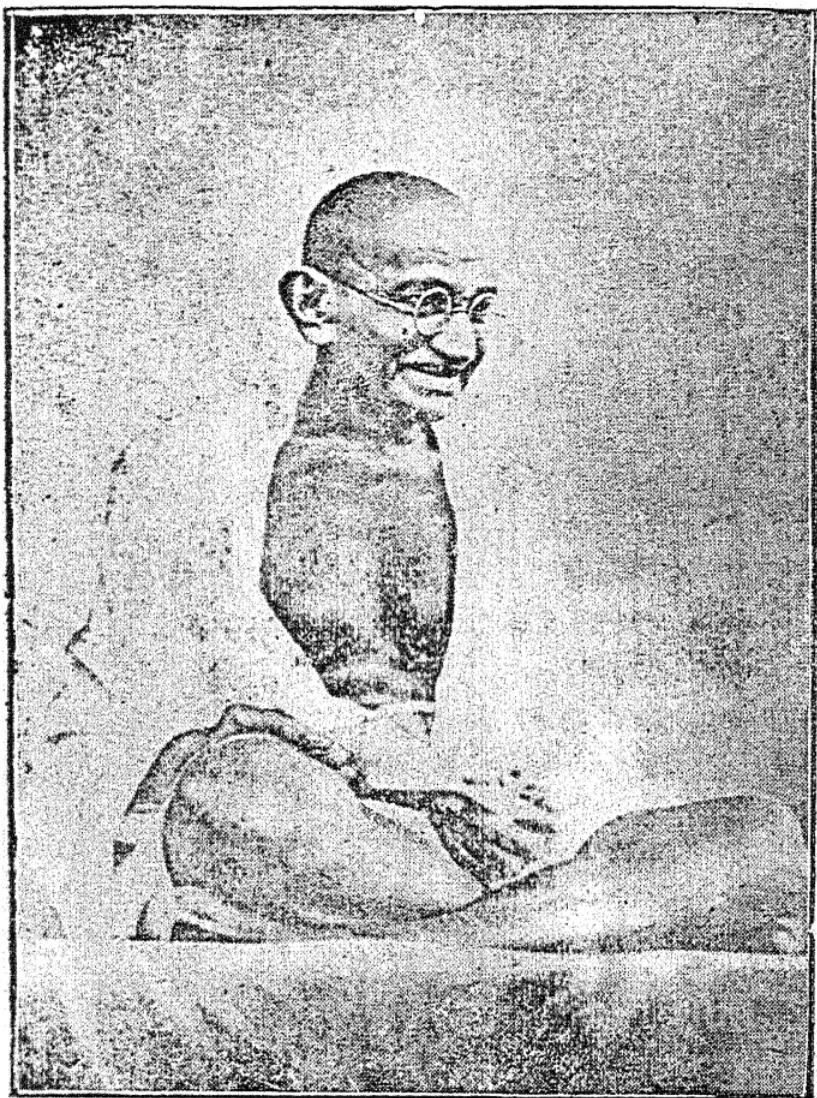
உரைநடை

எண்	பொருள்	பக்கம்
1.	உலகம் போற்றும் உத்தமர்	3
2.	உழவு	8
3.	செவிட்டு மருகன்	16
4.	இராணி தூர்க்காவதி	23
5.	காகிதம் செய்யும் முறை	30
6.	தங்கைக்கும் தனயனுக்கும் நடந்த சம்பாலூணை	37
7.	எனது உல்லாசப் பிரயாணம்	42
8.	தண்ணீர் வசதி	49
9.	ஆல் மரத்தின் சுய சரிதை	54
10.	உடற் பயிற்சி	58

செய்யுள்

I.	நோத்திரப் பாக்கள்	65
II.	நீதிப் பாக்கள்	69
III.	கதைப் பாக்கள்	79
IV.	வருணைப் பாக்கள்	82
V.	தனிப்பாடல்கள்	84

ପୋତୁପ୍ ପକୁତୀ

மஹாத்மா காந்தி

1. உலகம் போற்றும் உத்தமர்

1. “யார் ஒருவர், உள்ளத்தில் வஞ்சகம் இன்றியும், கள்ளம் இன்றியும் வாழ்வு நடத்துகிறார்களோ, அவர்களே உலக மக்கள் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் இடம் பெறுவர்” என்பது தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவரின் கருத்து. இக் கருத்துக்கும் இவ்வண்மைக்கும் எடுத்துக்காட்டார் அமைந்தவர் எம் உலகப் பெரியாராகிய மகார்ஷா காங்கிரஸ் ஆவார்.

2. காங்தியாருடைய முழுப்பெயர் மேகநாதால் கர்மசந் காந்தி என்பது. இவர் வடநாட்டில் போப்பந்தர் என்னும் இடத்தில் 1869-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 2-ஆம் தேதி கர்மசந்திர காந்தி என்னும் உத்தமநாக்கும் புத்தளிபா என்னும் உத்தமியாருக்கும் திருத்தமாராய் பிறந்தார். இவர் இளமை முதற்கொண்டே கணவாத்தகை, உண்மை, பொறுமை முதலிய நற்குணங்களைக் கொண்டு விளங்கினார். இவர் மெட்ரிக்குலேஷன் டாப்டீயர் பாத்து புத்தாடன், மேனூ சென்று வழக்கறிஞர் துறையில் பாத்துத் தேர விரும்பினார். இவர் மேனூ சென்று பாத்துந் துரிய வெளி இவருக்கு இருந்தது. இவரது தங்கையார் பெரிய திவான் பதவியில் இருந்தவர். ஆனால், தாந் மகன் மேற்கு நாடு செல்வதற்கிறத் தாயார் பாத்தளிபா அம்மையாருக்குப்

பிழத்தமில்லை. அவ்வங்மையார் தம் மகனை மேனுடு செல்ல வொட்டாயல் தடைசெய்ய எண்ணியதற்கு இரு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று தம் அருமை மகனைப் பலநாள் பிரிந்திருக்க வேண்டுமே என்பது; மற்றென்று மேனுட்டுக்குச் செல்பவர் தீய ஒழுக்கமாகிய குடியில் பழகிவிடுவரே என்பது. ஆனால், தம் மகனுடைய வேட்கையையும் திறைவேற்ற வேண்டுமென்னும் எண்ணமும் அம்மையாரைத் தூண்டி நின்றது. ஆகவே, தம் மகன் மூன்று வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்து விட்டு, அவற்றின்படி உடந்துகொள்வதானால், மேனுடு செல்ல வாம் என்று தம் இசைவைந் தெரிவித்தார். அம் மூன்று வாக்குறுதிகள் : 1. மநுவினைப் பருகுவதில்லை, 2. புலால் புசிப்பதில்லை, 3. ஜோப்பியே மாதநூடன் நெருங்கிப் பழகுவ வில்லை என்பன. அவ்வாறே வாக்குறுதிகளைத்தாங்கு காந்தியார் மேனுடு சென்றார்.

3. காந்தியார் தம் தாயாருக்குக் கொடுத்துவக்த வாக்குறுதிகளை மஞ்சந்திரங்களாகக் கொண்டு அவற்றைப் போற்றிவந்தார். மேனுட்டுல் குடித்தல், புலால் புசித்தல், மாதநூடன் கூடி ப்பழகுதல் பெரு நாகரிகமாகக் கருதப்பட்டன. இம்முன்றிலும் ஈடுபடாமல் காந்தியப் பெரியார் இருந்துவந்ததைக் கண்டு, இவருடன் இருந்தவர் இவரை எள்ளி நகையாடினார். இது குறித்துக் காந்திமகாள் சிறிநூம் அவமானம் கொண்டிலார். “தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலும் இல்லை” என்பது இவருடைய உறுதியான கொள்கையாகும். இவ்வாறு தம் பெற்றேர் சொல்லுக்கு ஆடங்கி ஒடப்பவர்கள் அன்றே, தம் பிற்கால வாழ்வில் சிறந்து வருமிக்கூடியவர்கள்!

4. காந்தியார்கள் மேனுட்டுல் வழக்கறிஞர் பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். இப்பட்டம் பெற்றுப் பம்பாயில் சில

காலம் வழக்கறிஞர் தொழிலில் மேற்கொண்டார் ; பின்னர் இவர் தென்னுப்பிரிக்கா செல்ல நேர்ந்தது. அங்கு இவர் பட்ட அல்லல் அனந்தம். தாம் படும் அல்லவுடன் அங்கு வாழும் இந்தியர் படும் துன்பங்கள் இவர் உள்ளத்தை உருக்கின. ஆப்பிரிக்க அரசாங்கத்தினர், இந்தியர்களைக் கேவலமாக என்னுவதையும் அவர்களுக்குத் தொல்லை தருவதையும் இயல்பாகக் கொண்டு இருந்தனர். இந்த எண்ணத்தை மாற்றி அங்கு வாழும் இந்தியர்களுக்கு நன்மை செய்யக் காந்தியார் உள்ளங் கொண்டார். இதன்பொருட்டு இவர் தம் குடும்பத்துடன் தென்னுப்பிரிக்காவில் சிலகாலம் தங்க உறுதிகொண்டார்.

5. இந்தியர்கள் அனைவரும், தங்களுக்கு ஒரு ரட்சகர் கடவுளால் அனுப்பப்பட்டார் என்று எண்ணிக் காந்தியடிகளுடன் சேர்ந்து அன்பு நாட்டினர். இதனால் அங்கு சிறிது புரட்சி ஏற்பட்டது. அதனை அடக்கும் பொருட்டு ஆப்பிரிக்க அரசாங்கம் சிலரைக் கொன்று வீழ்த்தியது ; சிலரைச் சிறைக் கூட்டத்திற்கும் செலுத்தியது. அக்காலங்களில் காந்தியார் பொறுமையுடனும், சத்தியத்துடனும் நடந்து வந்தார். இங்கிலையில் ஆப்பிரிக்க நாட்டிற்கு ஒரு சோதனைக் காலம் நேர்ந்தது. அதாவது, போயர் போரும், ஜாலு ஜாதியார் கலகமும் ஏற்பட்டன. அப்பொழுது காந்தியார் ஆப்பிரிக்க அரசாங்கத்தாருக்கு உதவி புரிந்து அவர்கள் வெற்றி காண் டன் இருந்து உழைத்தார். அது முதல் அவ்வரசாங்கம் இவரிடம் அன்பு காட்டத் தொடங்கியது. அதன் விளைவால் ஆப்பிரிக்காவில் இந்தியர் பட்டுவெந்த துன்பங்கள் குறையத் தொடங்கின. இதுதான் தக்க தருணம் என்று காந்திப் பெரியார் ஆப்பிரிக்க அரசாங்கத்தாரிடமிருந்து இந்தியர் நலன்களைக் குறித்து ஓர் உடன்படிக்கையும் எழுதி வாங்கிக்கொண்டார்.

6. காந்திப் பெரியார் கலகம், சண்டை என்பன வற்றை அறவே வெறுப்பவர். இந்துக்களுக்கும் முஸ்லிம் களுக்கும் சிற்சில வேளைகளில் கலகம் கேரிட்ட காலங்களில், அது சிகியாதிருக்க இவர் பட்டபாடு அளவிட்டுச் சொல்லி முடியாது. அதற்காகப் பட்டினியும் இருந்திருக்கிறார். தொழிலாளர்களிடத்தில் இவருக்கு இரக்கம் மிகுதியும் உண்டு. அவர்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் அரும் பாடுபட்டு இருக்கிறார். தங்களங் கருதாத் தகைமையாளர் என்றால், இவரைத்தவிர வேறு யாரையும் அறுதியிட்டு உறுதி யாகச் சொல்ல முடியாது. எளிய வாழ்வு நடத்தவே பெரிதும் விரும்பியவர். ஏழைகள் படும் பாட்டைக் கண்டு அவர்கள் போலவே தாழும் வாழ எண்ணியவர். இரயிலில் மூன்றும் வகுப்பிலேயே பயணப்படுவது இவர் இயல்பு. இடுப்பிலும் தோளிலும் சிறு துண்டையே உடையாகக்கொண்டு வாழ்க் கையை நடத்தினார். இவரிடம் சத்தியம், எளிய உணவு கொள்ளல், எளிய உடை உடுத்தல், பொறுமை, தெய்வ பக்தி முதலிய குணங்கள் குடிகொண்டிருந்தன. இவர் பகை வர்க்கும் நன்மை செய்யும் இயல்புடையவர்.

7. இவர் நம் நாடு அடிமைத் தலையில் இருந்து நீங்கி உரிமை பெறுதற்கு அரும்பாடுபட்டவர். இதன் பொருட்டுப் பலமுறை சிறை சென்றார் ; உண்ணு விரதம் இருந்தார் ; இவ்வாறு இப் பெரியார் தியாக உணர்ச்சியுடன் நடந்துகொண்டதனால் அன்றே, நாம் இப்பொழுது உரிமைபெற்று இன்புடன் வாழ்கின்றோம் !

8. நல்லவருக்கும் ஒரு பொல்லாதவன் இருப்பது இயற்கைபோலும்! இவ்வத்துமரை ஒரு வெறியன் தன் கைத் துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொன்று விட்டான். அந்தோ! நம் டூலகப் பெரியார் பூத உடல் அழிந்தது. ஆனால், இவர் புகழ்

உடல் என்றும் அழியவில்லை. நாம் உண்மையில் காந்திப் பெரியாருக்கு நம் நன்றியைக் காட்ட வேண்டுமானால், இவர் ரூணங்களை மேற்கொண்டு நடக்கவேண்டும். இவர் அறவுரை களைப் பின் பற்றி ஒழுக வேண்டும்.

அருஞ் சொற்கள் :

உள்ளம்-மனம். எடுத்துக்காட்டு-உதாரணம். மது-கள், சராயம். புளை-மாமிசம். அல்லது-துப்பம். அன்றம்-பல. இயல்பு-ரூணம். அறவுரை-சீதிமோரி.

கேள்விகள் :

1. பார் உலக மக்கள் உள்ளத்தில் வாழுக் கூடியவர் ?
2. காந்திப் பெரியர் எவ்வு எப்போது மிழந்தார் ?
3. இவர் தாய் சொல்லத் தட்டாறார் என்பது எவ்வாறு தெரிகிறது ?
4. இவர் ஆப்பிரிக்காவில் ஏன் விளகாலம் வாழ எண்ணினார் ?
5. ஆப்பிரிக்காவில் இருந்த இந்தியின் கல்டம் எவ்வாறு நிங்கியது ?
6. காந்தியர் எவ்வெப்போது உண்ணுவிரதம் இருந்தார் ?
7. இவர் எவ்வி உடை, எவ்வி வாழ்வு மேற்கொள்ளக் காரணங்கள் யாவை ?
8. இவர் வரலாற்றை அறிந்த நாம் மேற்கொள்ள வேண்டிய கடமை யாது ?

பயிற்சி :

1. காந்திப் பெரியர் போலச் சுதந்திரம் பெறப் பாடுபட்டவர் சிலரைக் குறிப்பிடு.
2. இவர் நடத்திய சத்தியாக்கிரகப் பேர்களுள் இரண்டினைக் குறிப்பிடு.

3. ‘காந்திப் பெரியன்’ என்னும் பொருள் பற்றிச் சங்கத்தில் பேசுதற்கு நீ குறித்துக் கொள்ளவேண்டிய குறிப்புக்களை மட்டும் எழுதிக்காட்டு.
4. காந்திப் பெரியாளின் உழைப்பால் நாம் அடைஞ்துள்ள நன்மைகளைக் குறிப்பிடு.

இலக்கணம்

சொற்கள் :

தமிழ் இலக்கணத்தில் சொற்கள் அன்கு. அவை பெயர்ச் சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என்பன. இன்றைய வருப்பில் பெயர்ச் சொற்கள், வினைச் சொற்களை மட்டும் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

இரு பொருளின் பேயரைக் குறிப்பது பெயர்ச் சொல்லாம்.

(உ.-ம.) முருகன், பலகை, மரம், சிதை.

பயிற்சி :

1. இப்பாடத்தில் இரண்டாவது பாராவில் வந்துள்ள பெயர்ச் சொற்களை எடுத்துக்காட்டு.
2. சீங்களாக பந்துப் பெயர்ச் சொற்களை எழுதிக் காட்டுக.
3. ஆப்பிரிக்கா, அன்பு, இராமில், சிறை, உண்மை—இக்கூட்டுப் பெயர்ச் சொற்களை அமைத்துத் தெரிந்ததில் வாக்கியை எழுதுக.

2. உழவு

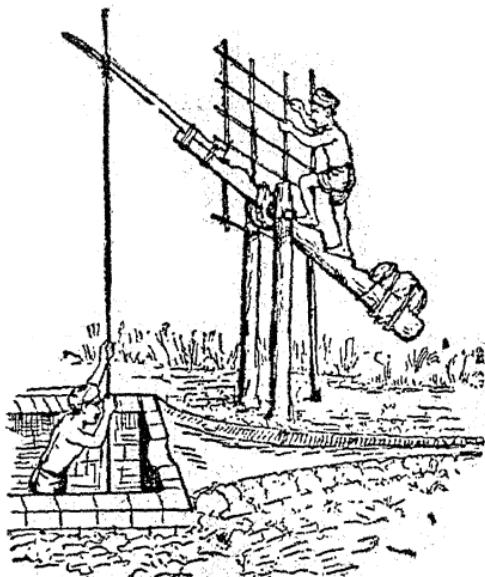
1. நாம் உயிர் வாழ்வதற்கு மிகவும் முக்கியமான பொருள்கள் மூன்று. அவை உணவு, நீர், காற்று என்பன. அவற்றுள் உணவை உழவு மூலமாகத்தான் பெறவேண்டும். அங்குவிடையை எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் உணரவேண்டும். உழவுத்தொழிலை நாம் இரிவாகக் கருதக்கூடாது. ‘உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பு

இல்லை,’ ‘உழுங்கும் உழுவே தலை,’ ‘உழுது உண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்’ என்று இத்தொழில் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி இத் தொழிலை எப்படி நடத்தி, உணவைப் பெருக்குவது என்பதை உணர்வோமாக.

2. உழுவுத் தொழிலினை வேளாண்மை, பூவைசியம், கிருஷி, விவசாயம் என்றும் கூறுவார். உலகில் பொருளை ஊட்டுவதற்குப் பல தொழில்கள் இருப்பினும், அவை உழுவுத் தொழிலைப்போல் அத்துணைச் சிறங்க தொழில்கள் என்று கருதுவதற்கு இல்லை. அதனால்தான் ‘சீரைத் தேடின் ஏரைத் தேடு’ என்ற பழமொழி வழங்கி வருகிறது. எனிய தொழில்களில், பிறருக்குக் கை கட்டிப் பதில் உரைக்க வேண்டும். உழுவுத் தொழிலோ எனில், பிறரை வணங்கி அவர்களுக்கு அடிமையாகிப் பிறர் உதவியைத் தேடாமல், தாம் தாமே செய்யக்கூடிய தொழிலாகும். இதனால்தான், ‘தொழுதான் சுவையினும் உழுதான் இனிது’ என்றும், ‘மேறிச் செல்வம் கோழை படாது’ என்றும் நம் முன்னேர் கூறியிருக்கின்றனர். இவ்வளவு சிறங்க தொழில் நம் நாட்டில் தொன்று தொட்டு நடந்து வந்திருந்தும், இதன் பெருமையை அறியாமல், பிற தொழிலில் ஈடுபட்டு மாத ஊதியத்தை நாடுகின்றனர் பலர். அப்படி நாடியதால்தான், நம் நாட்டில் உணவுப்பஞ்சம் இப்பொழுது தாண்டவமாடுகிறது.

3. பயிர்த்தொழில் நடத்துபவர் சிலத்தின் தன்மை, வித்தின் இயல்பு, நிலத்திற்கு உரம் ஊட்டுதல், பயிரை வளர்த்தல், பாதுகாத்தல் ஆகியவற்றை நன்கு அறிந்தவர் களாக இருக்கவேண்டும். இவற்றேரு உழுவுக் கருவிகள், கால்நடைகள் முதலியன தகுந்தவைகளாக இருக்கப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

4. நிலங்களை இரு பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். அவை நான்செய் நிலம், புன்செய் நிலம் என்பன. இவ்வாறு பிரிக்கப்படுவதற்கு நீர்வசதி ஒரு காரணமாகும். நன்செய் நிலம்

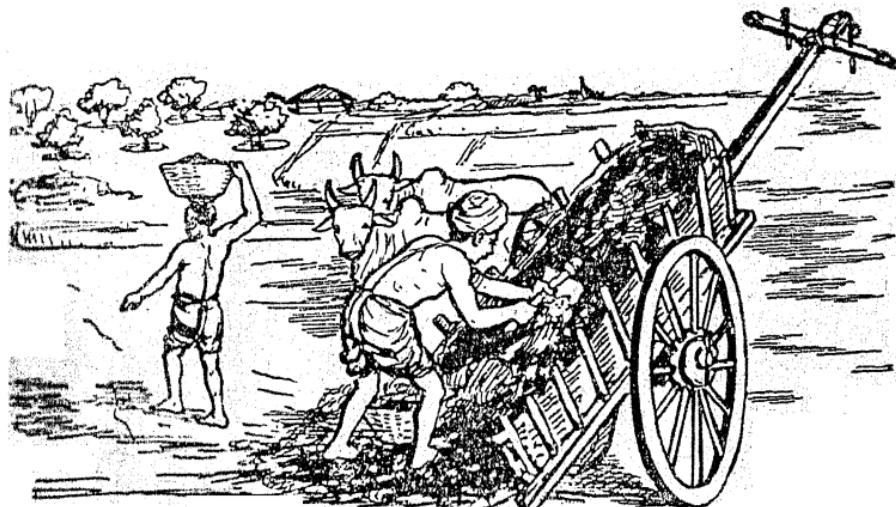
அமைந்த இடம் ஏரி, குளம், ஆறு, ஓடை முதலிய நீர் நிலைகளைத் தம் அருகே பெற்ற நில மாக இருக்கும். நன்செய் நிலத்தில்தான் நெல், வாழை, கரும்பு, வெற்றிலை முதலியன பயிரிடப்பட்டு நன்கு செழித்து வளரும். புன்செய் நிலத்திற்கு நீர் வசதி குறைந்து இருக்கும். மழை பெய்தால் தான் அது நீரைப்

பெறும். ஆகவே, இதனை வானம் பார்த்த நிலம் என்றும் கூறுவர். இதற்குக் கிணற்று நீரை ஏற்றத்தின் மூலம் பாய்ச்ச வேண்டும். இத்தகைய நிலங்கள் பெரிதும் மேட்டு நிலத்தைச் சார்ந்தவையாகும். இப் புன்செய் நிலத்தில் கேழ்வரகு, சோளம், கம்பு, எள், துவரை, கடலை, மொச்சை, பருத்தி, வேர்க்கடலை, கொள்ளு முதலியன பயிரிடப்படும். தேயிலை, கொக்கோ, எலம் முதலியனவும் இப் புன்செய் நிலப் பயிர்களோ; ஆனால், அவை அடையண் நிறைந்த மலைப் பிரதேசத் தில் நன்கு பயிராகக் கூடியவை. மணற்பூமிகளில் சணல், சுவக்கு முதலியவற்றிற்கு அதிக வளர்ச்சியுண்டு.

5. நிலங்கள் நல்ல உயர்ந்த வரப்புக்களைக்கொண்டு இருக்கவேண்டும். வரப்பு உயர்ந்தால் நீர் உயரும்; நீர்

உயர்ந்தால் நெல் உயரும் ; நெல் உயர்ந்தால் குடி உயரும். குடி உயர்ந்தால் கோன் உயர்வான் உயர்ந்த வரப்புக்களைப் பெற்ற நிலங்களை நன்கு உழவேண்டும். மேல் போக்காக மண்ணைக் கிளரிவிடுவதில் மட்டும் பயனில்லை. ‘அகல உழு வதைவிட ஆழ உழு’ என்பது நம் முன்னேர் கூறியுள்ள வாக்கு. உழுத நிலத்திற்கு நல்ல உரம் ஊட்ட வேண்டும். உரம் என்பது ஏருவாகும்.

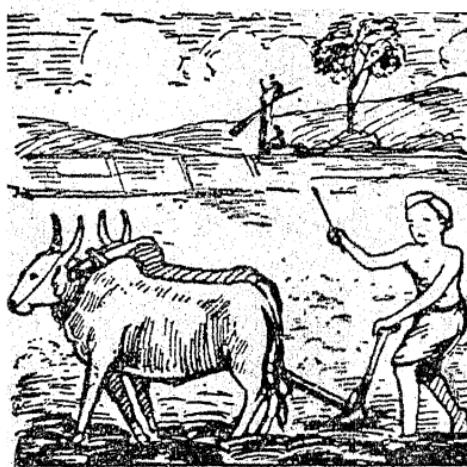
6. பெருங்குழிகளில் குப்பைக் கூளங்களைச் சேர்த்து மக்கவைத்தும், நிலங்களில் ஆடு, மாடு, கோழி, வாத்து

முதலியவற்றினை மடக்கி வைத்து, அவற்றின் சாணம் பிழுக்கைகளை விழுச் செய்தும் எருவினைச் சேர்க்க வேண்டும். கொள்ளுக்காய், வேளை முதலிய தாவரங்களை வளர்த்து மடக்கி உழுதும், வேம்புப் பிண்ணைக்கு, கடலைப் பிண்ணைக்கு, ஆமணக்கு பிண்ணைக்குகளை இட்டும், நிலங்களைச் சுற்றி மரங்களை வளர்த்து அவற்றின் தழைகளை வெட்டிப் போட்டும் நிலங்களை உரப்படுத்தலாம். ஆறு, ஏரி, குளம்,

ஞட்டைகளின் வண்டல்களும், நிலத்திற்கு நல்ல எருவாகும். ஒக்கால இரசாயன முறைப்படி கிடைக்கும் எருக்களாகிய எலும்புத்துள், உப்புச் சத்து, முதலியவற்றை வாங்கியும் நிலத்திற்கு உரம் ஊட்டவேண்டும்.

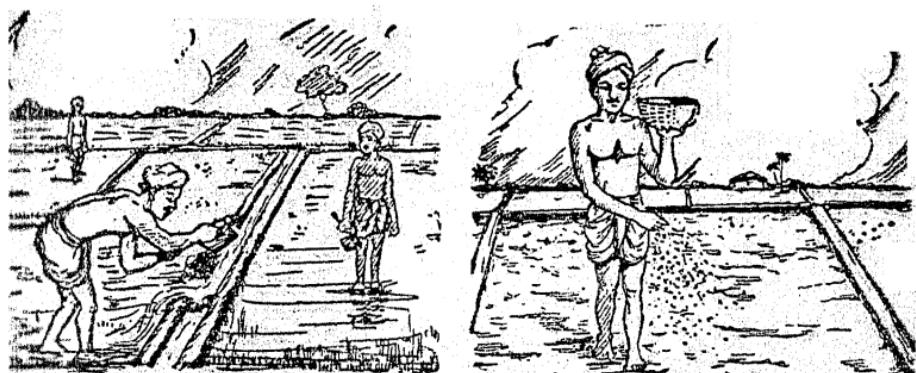
7. நிலத்திற்கு ஏரு இன்றியமையாததுபோல, உழுதல் மிகமிக இன்றியமையாதது. உழுகின்ற போதும் சில முறைகளைக் கைக்கொள்ளவேண்டும். நிலங்களை ஆழமாகவும் நெருக்கமாகவும் உழவேண்டும். உழுதபின் அப்புழுதியைக் காய விடவேண்டும். புழுதியாககியவுடன் மழு பெய்ததும்

தானிய விதைகளை விதைக்கவேண்டும். துவரை, பயறு, சோளம் முதலிய தானியங்களை ஆடி மாதத்தில் விதைக்க வேண்டும். ‘ஆடிப்பட்டம் தேடி விதை’ என்பது நம் நாட்டுப் பழுமொழி. நெல், வேர்க்கடலைக்கு ஆளிப்பட்டமும், கம்பு, கடலை, மொச்சை முதலியவற்றிற்கு ஆவணியும், பருத்திக்கு ஜூப்பசியும் விதைத்தற்குரிய மாதங்களாகும். இப்படி அறிந்து விதைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே ‘பருவத்தே பயிர்

சொய் என்னும் பழமொழியும் தொன்றிபுள்ளது. விதைகள் நன்கு முற்றி நோய் இல்லாதனவாய், காய்ந்தனவாய் இருக்க வேண்டும். விதைத்த பின்பும் உழவேண்டும். உழுதால் தான் விதைகள் புழுதியில் மறைந்து முளைக்கத் தொடங்கும்.

8. நெல்லை விதைக்கையில் சில முறைகளைக் கையாள வேண்டும். நிலங்களை உழுது புழுதியாக்கி அவற்றில் நெல்

விதைகளை விதைத்துத் தண்ணீர் பாய்ச்சிப் பயிராக்குவது ஒருமுறை. மற்றொரு முறை, நிலங்களில் தண்ணீரைப் பாய்ச்சி, உழுது, பரம்படித்துச் சேருக்கி அவற்றில் விதைகளை விதைத்துப் பயிராக்குவது. சேற்றில் வித்துக்களை விதைத்து நாற்றுகளை உண்டாக்கி, அவற்றைப் பருவம் அறிந்து பறித் துச் சேற்றில் நட்டுப் பயிராக்குவது மற்றொரு வகையாகவும் நாற்றுக்களைப் பிடிக்கி அரையடி தூரத்தில் வேர் சேற்றில் பதி யும்படி நடவேண்டும். ஸீர் சுண்டியவுடன் மீண்டும் நீரைப் பாய்ச்சவேண்டும். இப்படிச் செய்து வளரச் செய்த நெற் பயிருடன் பூல், கோரைப் பூண்டும் வளர்ந்துவிடும். அவற்றைப் பிடிக்கி ஏறிந்துவிடவேண்டும். இதுவே களை எடுத்தல் எனப்படும்.

9. நிலத்தை உழுதால் மட்டும் போதாது; நீர் பாய்ச்சி விழைந்தால் மட்டும் போதாது. அடிக்கடி அதனைப் போய்ப் பார்த்துக் கவனித்துக்கொண்டே வரவேண்டும். இல்லை யானால் ஆடு மாடுகளால் பயிர் நாசமாகிவிடும். பறவைகள் கொத்திவிடாதபடி கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். திருடர் கள் திருடாமல் இருக்கக் கவனித்து வரவேண்டும், இப்படிச்

சேதம் நேராதபடி கவனிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே “ உடையவன் கண்ணேடாப் பயிர் அழியும் ” என்னும் முதுமொழியும் தோன்றியுள்ளது. பிறகு அறுவடை செய்து களத்தில் இட்டு நெல் வேறு, வைக்கோல் வேறுகச் செய்து முட்டைகளாகக்கட்டி வண்டி களில் ஏற்றிக்கொண்டு வீட்டில் சேர்க்க வேண்டும். வைக்கோலை மாட்டுக்கு உணவாகும் பொருட்டுப் போராக அமைக்கவேண்டும். பகடு நடந்த உணவை நாமே உண்ணுமல்ல தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, அரசு, ஒக்கல் முதலியவர்க்கு ஈந்து நாமம் உண்டு வாழவேண்டும்.

அருஞ்சொற்கள் :

காட்டு-சம்பாதிக்க, ஏர்-கலப்பை, மேயி-கலப்பை, முன்னோர்-முந்
காலங்குப் பெரியவர்கள், உரம் - பலம், காலங்கட - ஆடு மாடுகள்,
பக்கு-ஏருது.

கெள்விகள் :

1. உழவுத் தொழிலுக்குரிய வேறு பெயர்கள் எவ்வ ?
2. உழவுத் தொழிலுக்கும் வேறு தொழிலுக்கும் உள்ள வேறுபாடு யாது ?
3. எருவினைச் சேகிக்கும் முறை யானு ?
4. நல்ல விளைவினைப் பெற வழி யானு ?
5. எவ்வொப் பயிர்களை எவ்வொக்க காலங்களில் பயிரிட வேண்டும்?

பயிற்சி :

1. உழவுத் தொழிலைக் குறித்து மழங்கும் பழுவெளுகிகளைத் தவித் தவியே எடுத்து எழுது.
2. உழவுத் தொழிலில் வழங்கப்படும் வில் சொற்றெடுக்களை எடுத்துக்காட்டு.
3. பயிர்த்தொலில் செய்யும் முறைகளை விழைப்படுத்தி எழுது.
4. ‘பக்கு நடந்த கூழ் பல்லாரோடு உணக்’ இந்ன் போகுளை நன்று விளக்கு.
5. ‘வரப்பு உயர்க்’ என்று கூறியவர் பெயரைக் குறிப்பிடு.

இலக்கணம்

வினைச்சொல் :

பெயர்ச் சொல்லின் செயலை - அதாவது, தொழிலைக் காட்டுவது வினைச் சொல்லாம்.

(ஒ-ம்) கணபதி வந்தான். வந்தான் என்னும் சொல் கணபதியின் கெயலைக் காட்டுகிறது அல்லவா? ஆகையால், வந்தான், என்பது வினைச் சொல்லாம்.

பயிற்சி :

1. இப்பாடத்தில் முதல் இரண்டு பாராவில் வந்துள்ள வினைச் சொற்களை எடுத்து எழுது.
2. இருபிரிவாகப் பிரிக்கலாம், காரணம் ஆகும், நிலமாக இருக்கும், செழித்து வளரும், நீரைப் பெறும், என்றும் கூறுவர் — இவற்றுள் வினைச் சொற்களாக வந்துள்ள சொற்களை எடுத்துக் காட்டுக.
3. நிங்களாகப் பத்து வினைச் சொற்களை எழுதிக் காட்டுக.

3. செவிட்டு மருகன்

1. திருவிடைமருதூர் என்பது ஒரு புண்ணிய ஸ்தலம். அந்த ஊரில் ஒரு பெரிய செல்வங்தர் இருந்தார். அவர் பெயர் மருதவாணப் பிள்ளை என்பது. அவருக்கு ஒரே பெண் பிறக்தது. அப்பெண்ணின் தாயார் பெண்ணைப் பெற்ற சில காட்களுக்கெல்லாம் இறந்து போனார். அப் பெண்ணின் பெயர் சரோஜா என்பது. மருதவாணப் பிள்ளை தம் பெண் ணின் மீது வைத்த அன்பின் காரணத்தால் மறுமணம் புரிந்து கொள்ளாமல், தம் திருமகனைக் கண்ணும் கருத்துமாய் வளர்த்து வந்தார். பெண்ணுக்கும் மணப்பருவம் வந்துற்றது. விரைவில் கலியாணம் செய்துவிடவேண்டும் என்பது அவரது எண்ணம். அதனால் அவர் தக்க வரலைத் தேட ஆரம்பித்தார்.

2. மருதவாணப் பிள்ளையின் வம்சத்தில் தம் திருமகனுக்கு ஏற்ற வரன் இலன். அவரிடம் இருக்கும் பணத்தின் பொருட்டு அவர் பெண்ணை மணமுடிக்க வந்தவர் பலர். என்றாலும், அவருக்குத் தமக்குப் பிடித்த வரனுக்கே கொடுக்க வேண்டும் என்பது பேர் அவா. அவருக்கு மாப்பிள்ளை

பெரும் பணக்காரனாக இருக்கவேண்டும் என்பது ஆசையான்று. தமக்கு ஒரே பெண்ணுதலால் தம் சொத்தைத் தும் திருமகளுக்கே கொடுத்துவிடப் போகிறார். எனவே, பொருளின் மீது ஆசை கொண்டு தன் தனியையை மணமுடிக்க எண்ணவில்லை. பிள்ளையவர்கள் தம் நண்பர்களிடம் தும் திருமகளின் திருமணம் குறித்துச் சொல்லி வைத்தார். அவர்களும் முயன்று வந்தார்கள்.

3. மருதவாணப் பிள்ளைக்குச் சென்னைமா நகரில் ஒரு நண்பர் உண்டு. அவருக்கு ஒரு மகனும் இருந்தான். அவன் பெயர் ஆறுமுகம் என்பது. அவன் நல்ல பிள்ளையாண்டான். பெற்றேருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பவன் ; பத்தாவது வகுப்பு

வரை படித்துத் தேர்ந்தவன். ஆனால், பெரும் பணக்கார விட்டு மகன் அல்லன். இவனைப்பற்றி மருதவாணப் பிள்ளையிடம் நண்பர் அறிவித்தனர். மருதவாணப் பிள்ளையும் சென்னைக்கு வந்து மாப்பிள்ளையைப் பார்த்தனர். மாப்பிள்ளையைப் பற்றிக் குற்றம் ஓன்றும் சொல்வதற்கு இல்லை. ஆறு முகம் நங்கைக்கேற்ற நாயகனாகவே காணப்பட்டான். படிப் பும் போதுமானதாக இருந்ததையும் உணர்ந்தார் மருத

வாணர். இனைக்குனும் தன் நண்பனுடைய மகனுக்குவும் திருங்கியூன் என்பதையும் சின்தித்தார். ஆனால், அவனுக்குச் சிறிது காதுமத்திபம் என்பது தெரியவாத்தது. என்றாலும், பாந்தும் இல்லை என்று முடிவுக்கட்டித் திருமணத்திற்குரிய நோக்கா ஏற்பாடு செய்து விட்டார். திருமணம் வெகு திறப்புடன் திருவிடை மருதூரில் நடந்தேறியது.

4. மருதவாணப் பிள்ளை தம் திருமகளையும் மருமகளையும் தம் ஊரிலேயே வைத்துக் கொள்ள எண்ணங் கொள்ளாமல், மருமகன் வாழும் சென்னைக்கே அனுப்பிவைத்தார். பெண்ணுக்கு வேண்டிய சீதனப் பொருள்களையுந் தந்தனர். தமக்குப் பின் தம் சொத்து முழுமையும் ஆறுமுகத்திற்கே அளிப்பதாக வாக்கும் கொடுத்தனர். ஆறுமுகமும் மகிழ் வடன் தம் புது மணப்பெண்ணுடன் சென்னைக்கு வந்தான் ; இல்லறத்தை இனிது நடத்திக் கொண்டு வரலானான்.

5. இப்படிச் சென்னையில் ஆறுமுகமும் சரோஜாவும் வாழ்ந்து வருகையில், திருவிடை மருதூரில் மருதவாணப் பிள்ளை நோய்வாய்ப்பட்டுப் பாயும் படுக்கையுமாக ஆகிவிட்டார். தமக்கு வேறு துணையின்மையால், ஒரு கடிதம் சென்னைக்கு எழுதி, மகளையும் மருமகளையும் வருமாறு வேண்டிக் கொண்டார். ஆறுமுகம் சென்னையில் சில அலுவல்களைப் பார்க்கவேண்டி இருந்தமையால், முன்னதாகச் சரோஜாவை அனுப்பி விட்டுப் பின்னால் தான் வருவதாகக் கூறினான்.

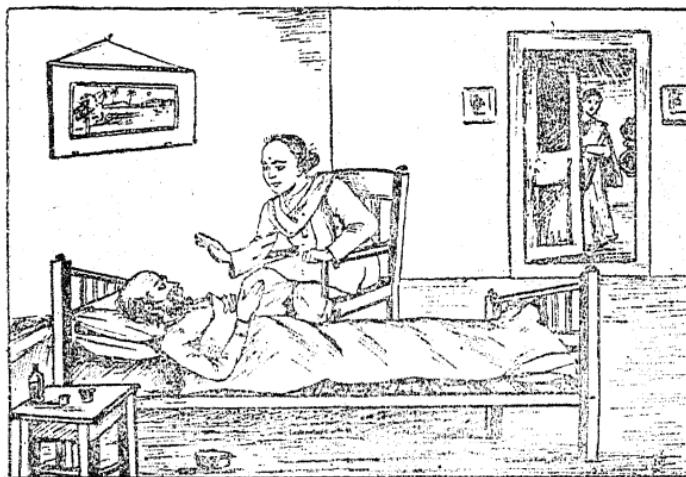
6. சரோஜா புறப்பட்டுத் திருவிடை மருதூர் வந்து சேர்ந்தாள். தந்தையார் பினிகொண்டு துண்புறுவதுகண்டு நாலும் துன்புற்றான். மருத்துவர் மருந்துகள் கொடுத்தும் சோய் தீர்க்க பாடில்லை. பினினி அதிகரித்துக் கொண்டே இருந்தது. ஆகவே, மருதவாணப்பிள்ளை தம் மருமகளைப் பார்க்கவேண்டு மென்ற அவாயினால் உடனே புறப்பட்டு

வருமாறு நந்தியும் அனுப்பினாட். ஆறுமுகம் தந்தியைப் பார்த்துவாய், ஒளி தாமதிக்கக் கூடாது என்று எண்ணியவனும் புறப்பட்டுப் போக ஆயத்தப் படலானான்.

7. ஆறுமுகம் செவிடன் என்பது முன்பே கூறப்பட்டதுல்லவா? ஆகவே, அவன் “நம் மாமனிடம் எப்படிப் போகவந்து? அவர் நோய் கொண்டிருப்பதால் மெல்லப் பேசவாரே. நமக்கோ காது சரியாகக் கேட்காதே. நாம் அவர் கேட்கும் கேள்விக்கட்டு விடைக்கருது இருந்தால், ‘பார்த்துவியா, நாம் சொல்லும் வார்த்தைகளுக்குப் பதில் கூறுமல்ல இருக்கின்றன். இவன் மகா காவி என்று அல்லவோ விளைத்து விடுவார்? அவர் கேட்கப் போகும் கேள்விக் குரிய விடையை இங்கேயே யோசித்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்று எண்ணிக் கீழ்வருமாறு தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

8. நாம் “மாமா உடம்பு எப்படி இருக்கிறது?” என்று கேட்போம். அவர், ‘சிறிது சுமாராக இருக்கிறது’, என்று கூறலாம். ‘அப்படியா சங்தோஷம்’ என்று கூறுவோம். அடுத்தபடி ‘மாமா உங்கட்டு யார் வைத்தியம் பார்ப்பவர்?’ என்று கேட்போம். அவர் சிறந்த மருத்துவர் பெயரைக் குறிப்பிடுவார். நாம் உடனே, ‘மாமா! அவரையே பார்க்குச் சொல்லுங்கள். அவர் சிறந்தவர்தாம். நானும் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன்’ என்று கூறுவோம். ‘அடுத்தாற்போல் என்ன ஆகாரம் சாப்பிடுகிறீர்?’ என்று கேட்போம். அவர் நம் உடம்புக்கும் வாய்க்கும் ஏற்ற உணவு உண்பதாகக் கூறுவார். நாம் உடனே ‘மர்மா அதுதான் கல்லது. அதனை விடாமல் சாப்பிட்டு வாரும்’ என்று கூறலாம். இதற்குமேல் அவரிடம் ஒன்றும் பேசக்கூடாது; என்று தீர்மானித்துக் கொண்டு திருவிடைமருதாருக்குப் புறப்பட்டு மாமன் வீட்டைடயும் அடைந்தான் ஆறுமுகம்.

9. ஆறுமுகம் கேரே மாஸனார் படுத்திருந்த படுக்கை அழைய அடைந்தான் ; ஒரு நாற்காவியில் அமர்ந்தான். மதுவாணப்பினை மருமகன் வந்திருப்பது கண்டு ஆனங்கும் கொண்டார். மருமகன் ஆறுமுகம் மெல்ல வாயைத் திறந்து, “மாமா உடம்பு எப்படி இருக்கிறது ?” என்று கேட்டான். இவன் எண்ணி வந்தபடி ‘உடம்பு சிறிது சுமார்

தான்’ என்று சொல்லாமல், உடம்பு “விடு போ, போ, காடு வா, வா, என்கிறது. அதுதான் என் உடம்பு நிலை” என்றார். ஆறுமுகம் காதில் அவை விழுந்தில். அவன் “அப்படியா மாமா ! சங்தோஷம்” என்றான். மருதவாணப் பின்னைக்கு இந்தப் பதிலைக் கேட்கவே ஆத்திரம் வந்தது. என்ன செய்வார் ? ஆத்திரத்தை அடக்கிக் கொண்டார்.

10 அடுத்தபடியாக ஆறுமுகம் மாமாவைப் பார்த்து, “மாமா ஆகாரம் என்ன சாப்பிடுகின்றீர்கள் ?” என்று வினிவிழுன். அவர் எரிச்சலுடன் ‘மண்தான் எனக்கு ஆகாரம்’ என்றார். இந்த விடை ஆறுமுகத்திற்கு எப்படிக் கேட்டு

இருக்கும்? அவன்தான் செவிடனுயிற்றே. அவன் உடனே, முன் நான் நீர்மானித்து வந்தபடி “அப்படியா மாமா! அது கல்ல உணவுதான். அதனையே சாப்பிட்டு வாருங்கள். உடம்பு சரியாகிவிடும்” என்று கூறினான். எப்படி இருக்கும் மருதவாணப் பிளைக்கு! இப்படியும் தமக்கு ஒரு மார்பிள்ளை வாய்க்கவேண்டுமா? என்று எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

11. கடைசியாக ஒரு கேள்வி கேட்க வேண்டும் அல்லவா? ஆறுமுகம் தன் அருமை மாமாவைப் பார்த்து, “மாமா உமக்கு யார் மருத்துவம் பார்ப்பவர்?” என்று வினவினான். அவருக்கு இருங்க கோபத்தால், “இயமன்தான் பார்க்கிறுன்” என்று கூறினார். உடனே, “ஆறுமுகம், மாமா! அவர் மிகவும் கெட்டிக்காரர். அவரே உம்மைப் பார்த்து வரட்டும்; அவரை விடாதீர்” என்று பதில் உரைத்தான்.

12. இந்த விதமாக ஆறுமுகம் பதில் கூறுவான் என்று மருதவாணர் எதிர்பார்க்கவில்லை. வேறு என்ன செய்வார்? நாம் விதியை நொந்து கொண்டார். ஆறுமுகமும் இதற்கு மேல் ஒன்றும் கேட்கக் கூடாது என எழுத்து போய்விட்டான். மகள் சரோஜா தன் கணவன் செவிட்டுத்தனத்திற்காக, இரக்கமும், தந்தையார் நோய்க்காகத் துன்பமும் கொண்டு, தன் தகப்பஞருக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்து வந்தாள். கணவனையும் வரவேற்றுப் பணிவிடை புரிந்து வந்தாள். கல்லாலும் கணவன்; புல்லாலும் புருஷன்தானே!

அருங் சொற்கள்

நிறு-அழலிய. வரன்-மணமகன். மாப்பிள்ளை, அவர்-ஆசை, காது மற்றியம்-செவிடு. இல்லறம்-குடும்பம். அலுயல்-வேலை. பினி-நோய். மருத்துவர்-வைத்தியர். விடை-பதில். காடு-சடுகாடு.

கேள்விகள் :

1. திருவிடைமருதூர் மருதவாணப்பிள்ளை சென்னையில் வாழுங்க மகனுக்குத் தம் திருமகளைத் திருமணம் செய்துவைக்கக் காரணம் யாது?
2. ஆறுமுகம் நோய்வாய்ப்பட்ட மாமனுரைப் பார்க்க எந்தத் தீர்மானத்துடன் சேன்றுள்ளது?
3. மருதவாணப் பிள்ளை என் தம் விதியை ஜெந்து கொண்டார்?

பயிற்சி :

மருமகனுக்கும் மாமனுரைக்கும் நடந்த சம்பாலைணயைச் சம்பாலைண வடிவில் எழுது.

இலக்கணம்

தினையும் பாலும்:

தினை

தினை இரண்டு : அவை உயர்தினை, அஃறினை என்பன. தேவையும் மக்களையும் உணர்ந்தும் சொற்கள் உயர்தினைச் சொற்களாம்.

இந்திரன்	உயர் தினை.
சாத்தன்	

மக்கட்பெயர், தேவர் பெயர்கள் இந்தினாக ஏஜைய பெயர்கள் யாவும் அஃறினைப் பெயர்களாம்.

மரம்	
புலி	
காக்கை	அஃறினைப் பெயர்கள்.
நாற்காலி	

பால்

பால் ஜூந்து. அவை ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றின்பால், பலவின்பால், என்பன.

இராமன்	— ஆண்பால்
சீதை	— பெண்பால்
மக்கள்	— பலர்பால்
நாற்காலி	— ஒன்றன் பால்
நாற்காலிகள்	— பலவின் பால்

பயிற்சி :

1. ஒரு பாடத்தின் முதல் பாராவில் உள்ள பெயர்ச் சொற்களை எடுத்து எழுது.
2. மழுங்வாணப் பிள்ளை, பணம், மாப்பிள்ளை, சொற்றை, நன் பாகள், சென்னைமாங்கர்-இவற்றுள் உயர்தினைப்பெயர், அ.:றி தோப் பெயர் இன்னவென எடுத்துக் காட்டு.
3. இப்பாடத்தின் ஏழாவது பாராவில் வந்துள்ள பெயர்ச் சொற் களை எடுத்துக் காட்டி, அவை இன்னபால் எனவும் குறிப்பிடு.
4. நிங்களாக உயர்தினைப் பெயர்கள் ஜந்தினையும், அ.:றி தோப் பெயர்கள் ஜந்தினையும் எழுதிக் காட்டு.
5. ஓவ்வொரு பாலுக்கும் தலித்தவி இரண்டிரண்டு உதாரணங்கள் கூறுக.

4. இராணி தூர்க்காவதி

1. “நாட்டைப் பரிபாலனம் செய்யும் பொறுப்பும் கட்டுமாயும் ஆண்மக்களுக்குத்தான் உண்டு ; பெண் மக்களுக்கு இல்லை” என்று கூறமுடியாது. ஆண்களைப்போலவே பெண் களும் அரசு செலுத்தியதாக நம் பழங்கால நூல்களில் இருந்து அறியலாம். அல்லி ராணியார் அரசு செய்திருக்கின்றனர். இராணி மங்கம்மாள் அரசு நடத்தி இருக்கின்றனர். இவர்களைப்போலவே, இராணி தூர்க்காவதி என்னும் பெயரிய அம்மையாரும் செங்கோல் புரிந்து இருக்கின்றனர். அந்த அம்மையாருடைய அரசைப்பற்றி நாம் அறிந்து கொள்வது அவசியம் அல்லவா?
2. இந்தியா, வட இந்தியா, தென்னிந்தியா என்று இரு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. வட இந்தியாவில் பல சிறு நிறு ஞாடுகள் உண்டு. அவற்றுள் குரு மண்டலம் என்பது ஒன்று, அது சிறுஞாடு. குரு மண்டலம் ஒரு சிறு நாடாக

இருந்தாலும், வட இந்தியாவில் சிறந்து விளங்கிய ஒரு பெரு நாடாகவே அது திகழ்ந்தது. அங்ஙாட்டு மன்னராகத் திலீப் சீம்மன் என்பவர் அரசு புரிந்து வந்தார். அவருக்கு வாழ்க்கைத் துணைவியராக அமைந்தவரே தூர்க்காவதி அம்மையார்.

3. அரசர் திலீப் சிம்மனும், அரசியார் தூர்க்காவதி யம்மையாரும் நல்லரசு செய்துவந்த காரணத்தாலும், அவர்கள் செய்த புண்ணியத்தின் பயனாலும், அவ்விருவருக்கும் ஓர் ஆண்மகன் பிறந்தான். அவன் பெயர் வீர நாராயணன் என்பது. அந்தோ! மகன் பிறந்த சில நாளில் தந்தையார் திலீப் சிம்மன் மண்ணுலகுவிட்டு விண்ணுலகடைந்தார். மன்னர் இறந்த போது மகன் சின்னஞ்சு சிறுவனுக இருந்தான். தந்தைக்குப் பிறகு தனயன் அரசுக்கட்டில் ஏற்வேண்டும் என்னும் முறை மைப்படி, வீர நாராயணன் அரியாதனம் அமர இயலவில்லை. ஆகவே, அரசு பாரத்தை இராணி தூர்க்காவதி அம்மையார் ஏற்க நேர்ந்தது.

4. தூர்க்காவதி யம்மையார் பட்டத்திற்கு வந்து செங்கோலைக் கைக்கொண்ட நாள் முதலாக குடிமக்களுக்கு எந்தக் குறையும் நேராவண்ணம் கவனித்து வந்தார். குடி மக்களைக் குழந்தைகளாக எண்ணித் தாம் தாய்போல் இருந்து அவர்கட்டு வேண்டிய தேவைகளை முடித்து வைத்தார். நாட்டுக்கு ஸீர்வளம் முக்கியமான தல்லவா? அதன்பொருட்டு ஏரி குளங்களை வெட்டுவித்தார். ஓர் ஊரில் இருந்து மற்றேர் ணாருக்குப் போகின்றவர்கள் இடையில் தங்கிச் சென்று தம் களைப்பை நீக்கிக் கொள்ளச் சத்திரங்களைக் கட்டிவைத்தார். அச் சத்திரங்களில் உணவு கொடுத்து உதவ, அரிசியும் அளித்து வந்தார். தம் நாட்டில் அறியாமைப்பேய் இருத்தல் கூடாது என்பதற்காகப் பாடசாலைகளை வைத்து அறிவை

வானித்து வந்தார். இப்படியன்றே மக்களுக்குத் தேவை சிரான்வர்றை அறிந்து அவற்றிற்கு ஏற்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்! இவ்வளவு வசதிகளைத் தந்த இராணி பாலூர் குடிமக்கள் தமதம் குலதெய்வம் என்று பாராட்டு வர்கள் அல்லவா? ஆகவே, இந்த இராணியார் எல்லோ ஸ்ரீமுமநன்கு பாராட்டப்பட்டு அரசு செலுத்தி வந்தனர். இவ்வள்ளுமொயார் குருமண்டலத்தை அரசு புரிகையில், டில்லி மாநகரில் செங்கோல் செலுத்திய மன்னர் அக்பர் ஆவார். அவரும் நூர்க்காவதியம்மையார் திறத்தைக் கேள்விப்பட்டு மிக ஈரும் வியந்து கொண்டாட்டானார்.

5. அலிப்கான் என்பவன் அக்பர் சக்கரவர்த்தியின் படைத் தலைவன்; அவன் சிறிது பொருமைக்காரன். நூர்க்கா வழி யம்மையார் இவ்வளவு சீரும் சிறப்புடனும் அரசு புரிவதை விரும்பவில்லை. அதனால், குருமண்டலத்தைத் தாக்கித் தான் மன்னருடைய நாட்டில் இணைத்து அதனைப் பெருக்க வண்ணினான். ஆனால், அக்பர் தம் சேனைத் தலைவன் என்கொண்டு இடம் கொடுக்கவில்லை. என்றாலும், அலிப்கான் அங்பருக்குத் தெரியாமல் படைகளைத் திரட்டிச் சென்று குருமண்டலத்தைத் தாக்கினான்.

6. குருமண்டலத்து மக்கள் இராணி நூர்க்காவதியம் கொடுவதைத் தம் தெய்வமாக எண்ணி வந்தார்களாதலால், நம் நாட்டைக் காக்க அவ்வூர் மக்கள் ஊக்கமும் உற்சாகமும் கொண்டு அலிப்கான் படையை எதிர்த்தனர். எதிர்த்து அவருடைய படைவலியையும், மனவலியையும் பின்னடையச் செய்ந்தனர். அலிப்கானுக்குத் தோல்வி மிகவும் வருத்தந் தந்தது. அக்பர் மகாராஜா வேண்டா என்று தடுத்தும், போருங் குப் புறப்பட்டு வந்தது தவறு என்பதை உணர்ந்தான். என்றாலும், முன் வைத்த காலைப் பின்வைக்கக்கூடாது என்னும்

வேவராங்கியத்தால் மீண்டும் பல வீரரைக்கொண்டு குருமண்டலத்தைத் தாக்கினான். ஐயோ! அவிப்கான் எண்ணம் அப்பொழுதும் பலிக்கவில்லை. அந்த முறையும் அவனுக்கு அபழுயமே கிடைத்தது. அவிப்கானுக்குத் துக்கம் பொறுக்க முடியவில்லை. அவனுக்கு இரு முறை தோல்வியடைந்தது அவமானமாகக் காணப்பட்டது. முன்பின் யோசியாமல் போரில் ஈடுபட்டது தவறு என்று சிந்திக்கத் தொடங்கினான். அவனே பின்பு ‘துணிந்த பின் எண்ணுவும் என்பது இழுக்கு’ என்று அறிந்து, மூன்றுவது முறையும் போருக்கு ஆயத்தப் பட்டான். முதல் இரண்டு முறை நடந்த போர்களில் தூர்க்கா வதி அம்மையார் தாமே போர்க்களம் புகுந்து போரிடவில்லை. அவ்வம்மையாரது படைவீரர்களே போர் புரிந்து எதிரிகளின் படைகளை முறியடித்தனர். ஆனால், மூன்றுவது முறை தாம் போருக்குப் போகாமல் படைவீரரை ஏவிச் சும்மா இருத்தல் முறைமையன்று என்று எண்ணித் தாமே போர்க்கோலம் பூண்டு யுத்தகளத்தை அடைந்தனர்.

7. அவிப்கான் இந்த முறை எப்படியும் வெற்றி காண வேண்டும் என்று தீர்மானித்தான். அதற்கு என்னவழி என்று சிந்தித்தான். உடனே அரசர்கட்குரிய உபாயமாகிய சாம், தான், பேத, தண்டம் என்பனவற்றுள், தான் உபாயத்தைக் கைக்கொள்ள எண்ணிப் பணத்தைச் செலவழித்தான். பினாம் என்றால் பின்மும் வாய் திறக்கும் அல்லவா? பணத் தூசை பிடித்துத் தூர்க்காவதியம்மையாரின் வீரர் பலர், அவிப்கான் படையில் சேர்ந்து கொண்டனர். அவர்களை என்னென்று சொல்வது? அரச துரோகிகள், நாட்டைக் காட்டிக் கொடுக்கும் கயவர்கள் என்றுதானே சொல்லமுடியும். இது ஒலி, தூர்க்காவதி யம்மையாரின் படை குறைந்து போயிற்று. என்னுறும், அந்தியார் மனம் தளரவில்லை; வீராவேசத்துடன்

போர்புரிந்தார் ; போர்க்களத்தில் பெண் சிங்கம்போல் விளங்கினார். தாயார் போரில் ஈடுபட்டிருந்தால் தனயன் சும்மா ஸ்ரீக்கு இயலுமோ ? ஆகவே, அரசியாரின் மகனை வீராஶிராவனாலும் போரில் ஈடுபட்டனன். ஐயகோ ! அவனை எதிரிகள் அம்பு எய்து கொன்றனர். அப்பொழுது அவரூங்கு வயது பதினெட்டாண்டு. அதுகண்டும் இராணி தூர்க்காவதி பூர்ணமையார் மனம் முறியவில்லை. படுகளத்தில் ஒப்பாரி ஏது?

இராணியார் முன்னிலும் பன்மடங்கு வீராவேசத்துடன் போர்புரிந்தனர். இந்தச்சமயம் எதிரி ஒருவன் ஓர் அம்பைக் குறிவைத்து எய்ய, அது அரசியாரின் கண் ஒன்றைத் தாக்கியது. ஜூயோ! ஒரு கண்ணை இழந்தார் அரசியார். இந்த நிலையிலும் போரை முழுமூரமாக நடத்தினார் தூர்க்காவதி அம்மையார்.

8. இராணி தூர்க்காவதி யமையார் யானை மீது இருந்து சமர் புரிந்தனர். அந்த யானையையும் தாக்க எதிரிகள் நான்கு பக்கமும் சூழ்ந்துகொண்டு சரம் தொடுத்தனர். யானையும் ஏவினுக்கு இலக்காயது. இதைக்கண்ட வேழப்பாகன் தன்

இராணியாரைக் காக்க வேண்டிக் கரியைப் போர்க்களத்தி விருட்டு கடத்திச் செல்ல முயன்றுன். அதற்குச் சிறிதும் இராணியார்-இடம் கொடுத்திலர். “ எதிர்த்துப் போரிட்டு வெற்றி கானும்வரை போர்புரிவேன். இன்றேல், ஆவிதுறந்து வீர சுவர்க்கம் புகுவேன் ” என்று திட்டமாகக் கூறினார். மாவுத்தன் அதற்குமேல் ஒன்றும் செய்வதற்கு இன்றிக் களிற்றினைக் கடத்திச் செல்லாது இருந்தான்.

9. இராணி தூர்க்காவதி அம்மையார் ஊக்கமாகவே அமர் புரிந்தார். சிறு படையுடைய இவர், பெரும் படையுடைய வீரரை எப்படி எதிர்க்கமுடியும்? கடைசியில் ஒரு வீரன் ஓர் அம்பைக் குறி பார்த்து எய்து தூர்க்காவதியாரின் உயிரை வெளவினான். இராணியாரும் பூத உடல் விடுத்துப் புகழ் உடல் பெற்றார். அலிப்கானும் தூர்க்காவதியாரின் மனைதிடத்தை வியந்து பாராட்டினான். அக்பர் மன்னர் தூர்க்காவதியம்மையாரின் மரணத்தைக் குறித்து வருந்தினார். தூர்க்காவதியார் உயிரை விட்டது தம் மானத்தைக் காக்கவே அன்றே? அதனையே நாம் பாராட்டவேண்டும்.

அருஞ்சொற்கள் :

பிபாலனம்-பாதுகாந்தல், திகழ்ந்தது-விளங்கியது, வாழ்க்கைத் துலைவி-மனைவி, அரசுக்கட்டில்-சிம்மாசனம், படைத்தலைவன்-சேனுதிபதி, ஊக்கம்-முயற்சி, அபஜூயம்-நோல்வி, அமர்-போர், சங்கை, இழக்கு-தவறு, சாமம்-சமாதான முறை, பேதம்-மிரட்டும் முறை, தானம்-பொருள் கொடுத்துதவும் முறை, தண்டம்-தண்டுக்கும் முறை, படுகளம்-போர் செய்யும் இடம், ஒப்பாரி-அழுகை, ராம்-அம்பு, இலக்கு-குறி, வேழப்பாகன், மாவுத்தன்-யானைப்பாகன், களிறு-யானை.

கேள்விகள் :

1. ஆர்க்காவதியம்மையார் எப்படிப் பட்டத்துக்கு வர நேர்ந்தது?
2. இங்களம்மையார் எங்காட்டு அரசியார்?

3. இவர் குடுக்கருச் செய்த வசதிகள் யாவை ?
4. இவர் ஏன் போர்க்கு எழு நேர்த்து ?
5. இவரா வீரமுடையவர் என்பது எப்படித் தெரிவிற்று ?
6. இவர் எங்ஙனம் கொல்லப்பட்டார் ?

பயிற்சி :

1. தமிழ் அரசியர் மூவர் பெயர்களைக் குறிப்பிடு.
2. நால்வகை அரசு உபாயங்களையும் எழுது.
3. அம்புக்குரிய சொற்களை எடுத்துக் காட்டு.
4. அவிப்கானைக் குறித்துச் சில வாக்கியங்களை எழுது.
5. பூத உடல், புகழ் உடல் இன்னவென்பதை விளக்கு.

இலக்கணம்

எண்ணும் இடமும் :

எண்

ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் பெயர் ஒருமைப் பெயர். ஒன்றுக்கு ஒருப்பட்ட பொருள்களைக் குறிக்கும் பெயர் பன்மைப் பெயர்களாம்.
(ஒன்) கண்ணுடி-ஒருமை.
கண்ணுடி-கள்-பன்மை.

இடம்

நான், நாம் என்பன தன்மை இடப் பெயர்கள். நீ, சீங்கள் என் முன்னிலை இடப் பெயர்கள். அவன், அவள் போன்றவை படர்க்கூகியப் பெயர்கள். தன்மைப் பெயர் முன்விலைப் பெயர்கள்-போக, ஏனைய பேர்கள் எல்லாம் படர்க்கைப் பெயர்களாம். ஆகவே இடம்; தன்மை முன்விலை, படர்க்கை என முன்றுகும்.

பயிற்சி :

1. நூண்மக்கள், நூல்களில், நாடுகள், அது, உலகு, குடும்கள், முழங்கைகள், உணவு, பாடசாலைகள், வசதிகள், படைவீரர்,

ாப்பு—இவற்றுள் ஒருமை எண்ணைக் குறிக்கும் சொற்களையும், பன்மை எண்ணைக் குறிக்கும் சொற்களையும் எடுத்துக் காட்டு.

2. இப்பாடத்தின் எட்டாம் பாராவில் உள்ள படர்க்கைப் பெயர் களை எடுத்து எழுது.
3. நீங்கள், யாங்கள், நாம், சீர், நுழது—இவை இன்ன இடத்துக்குரிய சொற்களைக் கூறு.

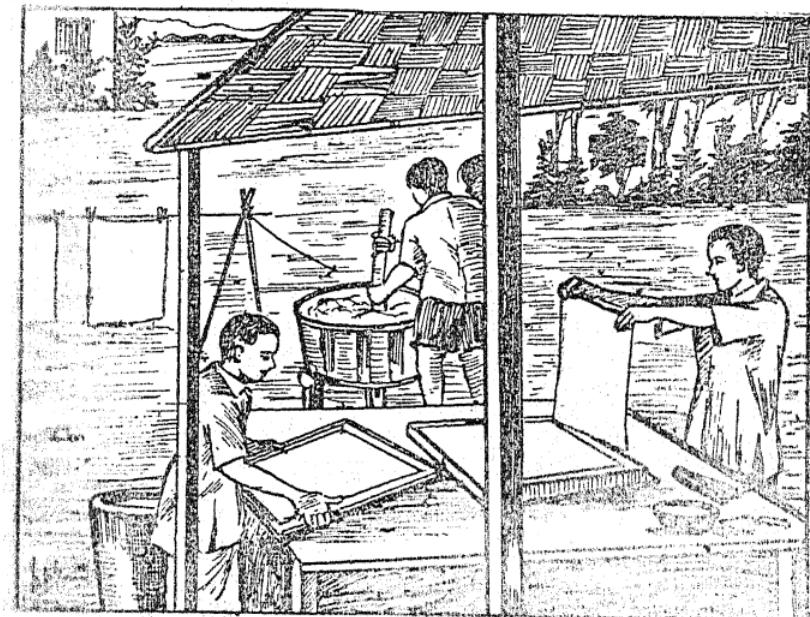
5. காகிதம் செய்யும் முறை

1. அருமை மாணவர்களே! நீங்கள் இப்பொழுது படிப்பதற்கும், எழுதுவதற்கும் பயன்படுத்தும் காகிதம் எப்படிச் செய்யப்படுகிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? தெரியாவிட்டால் நான் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

2. முதல் முதல் எழுதுவதற்குக் காகிதம் பயன்பட வில்லை. ஏனெனில், பழங்காலத்தில் காகிதம் என்னும் பொருளே கிடையாது. எழுதுவேண்டியவற்றைச் செங்கல் மீதும், பதம் செய்த தோல்களின் மேலும், செம்புத் தகடுகளின்மீதும், இலைகளின்மீதும் எழுதி வந்தனர். செப்பு எடுகளில் எழுதி வந்ததால்தான் ‘செப்புப் பட்டயங்கள்’ என்றும், கல்லில் எழுதிவந்ததால்தான் ‘கல் வெட்டுகள்’ ‘சிலையில் எழுத்து’ என்பனபோன்ற தொடர்களும் வழங்கலாயின. இவைகளே அன்றிப் பனியோலைகளும் எழுதுவதற்குப் பயன் பட்டன. அவை கவுடிகள் எனப் பெயர் பெற்றன. இப்படி இப்பொருள்களின்மீது எழுதுவது சிரமமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இச்சிரமம் தீர் ஒரு வழி பின்னால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

3. காகிதம் செய்யும் தொழிலில் முதலில் இறங்கிய வர்கள் எப்பறு தேசத்தவர்களும், சீன தேசத்தவர்களும்

ஷாமா, அதன்பின் நம் இந்தியாவில் மொகல் மன்னர்கள் அரசு ரிஸ்த காலத்தில் இத்தொழிலை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினார். ஆனால், தொடக்கத்தில் இது பெருவாரியான இலாபம் கிடைவதற்காமையால் இதனைக் கைவிட்டனர். பின்னர் இதன் பயனீன் அறிந்து மீண்டும் செய்யத் தொடங்கினர். இது இப்போதும் குடிசைத் தொழிலாகவும் இயந்திரத் தொழிலாகவும் நிறுத்து வருகிறது. இனிக் காகிதம் செய்யும் முறையைக் காலத்திலிருப்போமாக.

4. காகிதம் செய்வதற்கு மூலப்பொருளாகப் பயன்படும் கூடியவை, தள்ளப்பட்ட பருத்தி, கரும்புச் சுங்கை, மூங்கில், டில், நாணல், வைக்கோல், வாறைப்பட்டை, புளிச் சூடுப் போடு, மரக்கூட்டு முதலியன். இவை யாவும் நம் இந்தியாவில் ஏராளமாகக் கிடைக்கும் கூடியவைகளாகும். இப்போதும் காகிதம் செய்வதற்கு மூலப்பொருளாகப் பயன்படும் கூடியவை, தள்ளப்பட்ட பருத்தி, கரும்புச் சுங்கை, மூங்கில், டில், நாணல், வைக்கோல், வாறைப்பட்டை, புளிச் சூடுப் போடு, மரக்கூட்டு முதலியன். இவை யாவும் நம் இந்தியாவில் ஏராளமாகக் கிடைக்கும் கூடியவைகளாகும்.

பொருள்களை நன்கு அறைத்துக் கூழாக்க வேண்டும். அரைத்துக் கூழாக்குவது கடினம் என்று, இதற்காகவே அமைந்த தாங்கி என்னும் பெயர் அமைந்த இயந்திரத்தைப் பயன்படுத்துவார். பின் அக் கூழைச் சுத்தம் செய்து வெண்ணிறமாக்கவேண்டும். அதன் பின் தெளிந்த நீரில் அக் கூழை மற்றொரு தொட்டியில் கலக்க வேண்டும்.

5. சன்னமான கோரைப் புற்களைப் பாய்போல முடைந்து கொள்ளவேண்டும். இப்பாயைச் சதுரமான மரப் பலகையில் வைத்து, இப்பாய் விலகாதிருக்கச் சட்டம் அடிக்க வேண்டும். இதன் பின் இப்பாய்ச் சட்டத்தைக் கூழ்த் தொட்டியில் தோய்த்து உடனே எடுத்துவிட வேண்டும். எடுத்தவுடன் அதில் தோய்ந்துள்ள நீர் வற்றும்படி அந்தத் தொட்டியின் மேல், இடையே குச்சி வைத்து அமர்த்தி வைக்க வேண்டும். அப்படி வைத்தால் நீரெல்லாம் வற்றிவிடும். அதன் பின் அந்தப் பலகையின் மீது மெல்லிய துணியை விரிக்க வேண்டும். ஒரு மேசையின்மேல் நல்ல துணியை விரித்து, அதன் மேல் கூழ் படிந்துள்ள கோரைப் பாயைக் கவிழ்க்க வேண்டும். மெல்ல கூழ்ப்படலம் மேசையின் மேல் விழும் படி பாய்ப் பலகையை எடுத்துவிட வேண்டும். இந்தக் கூழ்ப்படலமே ஒரு காகித ஏடாகும். இப்படியே நூற்றுக்கணக்கான எடுகளை மேசையின் மேல் அடுக்கி அதன் பின் ஒரு துணியைப் போர்த்த வேண்டும். இத்துடன் காகிதம் முழுவருப் பெற்றுவிடாது. இவ்வாறு நூறு, இரு நூறு ஹாகிதங்களாக அடுக்கி அதன் மேல் வழவழுப்பாயும் கனமும் உள்ள மரச்சட்டத்தை வைக்கவேண்டும். இப்படி வைப் பதன் நோக்கம், அந்தக் கூழ்ப்படலத்தில் சிறிது நீர் இருங் தாலும், மேலே வைக்கப்படுகின்ற கனப்பொருளால் அங் நீர் நூசிந்து வெளிவருவதற்கேயாகும். அதன் பின்னும் ஈரக்

ஈரமிழுங்களோத் தனித்தனி எடுத்துச் சுவர்களின் மீதும், பிரபுக் கூடுக்குகளின் மீதும் விரித்து உலர்த்த வேண்டும். அடியில் விழுத்திருந்த துணி விரிப்புக்களை வேறு படுத்த வேண்டும்.

6. இப்படிச் செய்யப்படும் காகிதமும் உடனே எழுது நூற்றுப் பயன்படாது. இக் காகித ஏடுகள் உலர்ந்தால் சொா சொரப்பாகவே இருக்கும். அவற்றை வழி வழிப்பாக்க வேண்டும் அல்லவா? எழுதினால் மையம் ஊருமலிருக்கவும், மிழுதுவாக இருக்கவும், சமமாக இருக்கவும் சில செயல் களைச் செய்ய வேண்டும். காகித ஏட்டை வழிவழிப்பான பல்லகையில் பரப்பவேண்டும். வழி வழிப்பும், சமமும் உள்ள ஒருள்ளையைக் கொண்டு உருட்ட வேண்டும். இப்படி யொல்லாம் செய்த பிறகே காகிதம் எழுதப் பயன்படும். ஆதன் பின் நமக்குத் தேவையான அளவுப்படி வெட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

7. இந்த விதமாகக் காகிதங்களைக் கிராமங்களில் நூற்று நேரங்களில் குடியானவர்கள், செய்து வரலாம் அல்லவா? குடியானவர்கட்டு வருடம் முழுமையும் வேலை மிகையாது. ஆறுமாதமே வேலையாகும். மீதியுள்ள நாட்களில் நிற்று வேலை செய்ய ஈடுபடலாம். குடியானவர்கள் பொழுதும் போகும்; வருவாயும் ஏற்படும். அவர்கள் வருவாய் இல்லை என்று துன்புறவும் நேராது.

8. எழுதிப் பயன்படுத்தப்பட்ட காகிதங்களையும் நள்ளுபடியான காக்கங்களையும் கொண்டு காகிதம் செய்ய ஸாம். இக் காகிதங்களோத் தண்ணீரில் நனைத்து ஊறவைக்க வேண்டும். இந்நிரில் சோடா உப்பும், சுண்ணாம்பும் கலக்க வேண்டும். இவை நன்கு ஊறி ஒன்றேடொன்று கலந்த பிறகு வேறு தொட்டியில் ஊற்றிக் காலால் மிதிக்க வேண்டும். பிறகு நன்கு கூழ்போலச் செய்ய வேண்டும். கூழான பிறகு

முன் கூறிய முறைப்படி காகிதங்களைச் செய்யும் முறையைக் கையாளவேண்டும்.

9. இந்தத் தொழிலைக் குடியானவர்கள் தாம் செய்யவேண்டும் என்பது இல்லை. வேலையில்லாமல் இருப்பவர் பலரும், இதனைக் கைக்கொண்டு நல்ல ஊதியம் பெறலாம். நமக்குக் காகிதம் அதிகமாகத் தேவை. இம் முறைகளில் காகிதங்களைச் செய்து தேவையைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டும். இந்ததொழிலால் வேலையில்லாக் குறை குறையும். இந்தியாவில் பொருளாதார நிலையும் ஓங்கி வளரும். இதற்கு மக்கள் மன உறுதியும், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், ஜில்லா போர்ட்டுகள், அரசாங்கத்தார் உதவி முதலியனவும் பெரிதும் தேவையாகும்.

10. காகிதம் எழுதுவதற்கு மட்டும் பயன்படுவதில்லை. தடித்த காகிதங்களாகிய அட்டைகளால் படகு, வண்டிச் சக்கரம், சீர்க்குழாய் முதலியன செய்யப்படுகின்றன. ஐப் பானியர் காகிதங்களால் வீடுகட்டிக் கொள்கின்றனர் என்றால் அதன் பயனைக் குறித்து வேறு என்ன கூறுவது?

அருஞு சொற்கள் :

சிலையில் - கல்வில், சிரமம் - கஸ்டம், சன்னாம் - மென்மையான, நாணால்-ஒருவகைப்புல், ஊதியம்-வருவாய்.

கேள்விகள் :

1. பழங்காலத்தில் எவ்வெவற்றை எழுதுவதற்குப் பயன் படுத்தினர்?
2. காகிதம் செய்யப் பயன்படும் பொருள்கள் எவை?
3. காகிதம் செய்யப்படும் முறை யாது?
4. முதல் முதல் காகிதம் செய்யத் தொடங்கியவர்கள் யாவர்?

5. என்னும் காவிதம் செய்யாம் நொழில் ரூடியானவர்கட்டு ஏற்றது?
6. காவிதம் எவ்வெவ்வாறு பயன் படுகிறது?

பயிற்சி :

1. கல்வெட்டு, செப்புப் பட்டயம், தாங்கி, இவற்றைப் பற்றிச் சிறு குறிப்பு எழுது.
2. காவிதத்தைச் சுத்தப்படுத்தும் முறைகளைக் குறிப்பிடு.
3. காவிதத்தால் செய்யப்படும் பொருள்களை எழுது.
4. காவிதம் பயன்படும் முறைகளைக் குறிப்பிடு.
5. ரூடிசைத் தொழில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டு, அதனை நடத்திக் கொட்டும் முறையையும் விளக்கி எழுது.

இலக்கணம்

வேற்றுமை:

வேலன் கண்டான் என்னும் தொடருக்கும், வேலனைக் கண்டான் என்னும் தொடருக்கும் வேறு பாடு உண்டா? கவனியுங்கள் : இது என்னும் இருக்கிறது. ‘வேலன் கண்டான்’ என்னும்போது கண்டவன் இருக்கவேண்டும். ‘வேலனைக் கண்டான்’ என்னும்போது வேலன் மற்ற இரண்டாவது கண்டாப்பட்டான் என்பதும் தெரியிற்றல்லவா? எது இந்த இரண்டாவதுக்கு காட்டுகிறது? வேலன் என்னும் சொல்லில் உள்ள ஜாவ்யை எழுத்தால்லவா? இவ்வாறு பொருளை வேறுபடுத்திக் காட்டும் நிலை வேற்றுமை உருபு என்பர்.

இதிலே பேற்றுவையும் எட்டு. அவை முதல் வேற்றுமை, இரண்டாம் தினத்திற்கும், மூன்றாம் வேற்றுமை, நான்காம் வேற்றுமை, ஐந்தாம் வேற்றுமை, ஆறாம் வேற்றுமை, ஏழாம் வேற்றுமை, எட்டாம் வேற்றுமை என்பதும்.

முதல் வேற்றுமைக்கு உருபு இல்லை : இதனை எழுவாய் வேற்றுமை என்றும் எழுவாய்.

(ஒ.ஐ.) முருகன் வந்தான்.

இப்போதும் வேற்றுமை உருபு ஜி.

(உ-ம்) முருக்கீனக் கண்டான்.

முன்றும் வேற்றுமை உருபுகள் ஆல். ஓடு. உடன்.

(உ-ம்) முருகனால் செய்யப்பட்டது.

முருகனேடு வா.

முருகனுடன் வருக.

நான்காம் வேற்றுமை உருபு கு.

(உ-ம்) முருகனுக்குக் கொடு.

ஜந்தாம் வேற்றுமை உருபு இல், இன்.

(உ-ம்) மழையில் நீரைச் சிந்தினுன்.

சென்னையின் தெற்குச் சிதாம்பரம்.

ஆரும் வேற்றுமை உருபு அது, உடைய

(உ-ம்) எனது கை.

என்னுடைய கைகள்.

ஏழாம் வேற்றுமை உருபு, இல், கண் முதலியன்.

(உ-ம்) வீட்டில் இரு.

வீட்டின் கண் இரு.

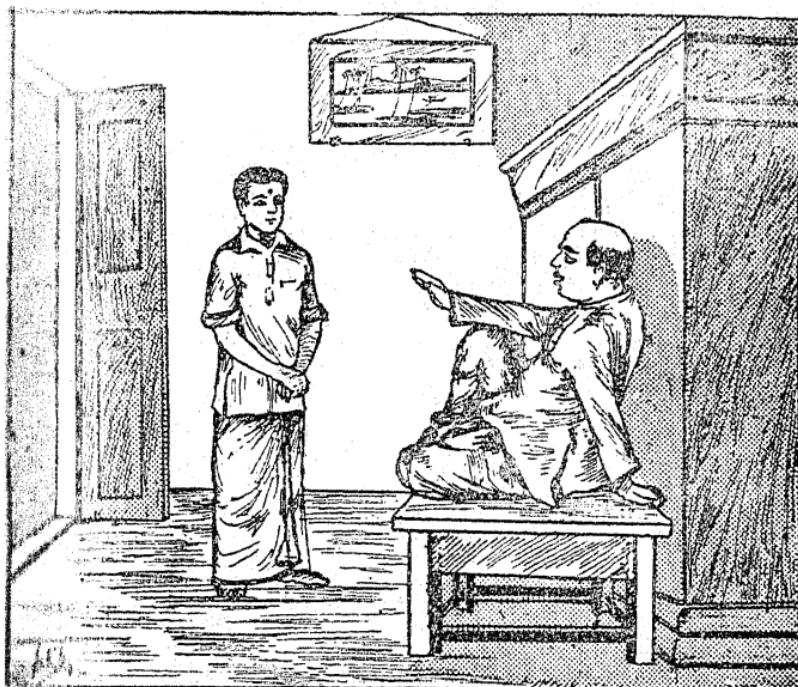
எட்டாம் வேற்றுமைக்கு உருபு இல்லை. இது கூப்பிடுவதற்குப் பயன் படும். அதனால், இதை விளி வேற்றுமை என்றும் கூறுவார்.

(உ-ம்) கந்தா ! வா.

பயிற்சி :

1. மாணவர்களே ! சிங்கள் நான், தோல்களின்மேல், இலைகளில், கல்லில், தொழிலில், இதனது பயன், முறையை, இவற்றிற்கு, ஸினால், குடியானவர்கட்டரு, காலால், எனது --- இச்சொற்கள் எந்தெந்த வேற்றுமைகளை ஏற்று வந்துள்ளன?
2. இப்பாடத்தின் ஜந்தாவது பாராவில் எந்தெந்தச் சொற்கள் வேற்றுமை உருபை ஏற்றுள்ளன? போறுக்கி எடு. பின் அந்த வேற்றுமையின் பெயர்களையும் குறிப்பிடு.
3. ஆல், இன், அது - இந்த உருபுகளை அமைத்து உதாரணம் எழுது.

6. தந்தைக்கும் தனியனுக்கும் நடந்த சம்பாஷணை

கீதன் :— என் அருமைத்தந்தையீர்! எனக்குப் பணம் தேவை யாக இருக்கிறது. நான் புதுச் சட்டைகளை வாங்கப் போகிறேன். மேலும் சில புத்தகங்களை வாங்கவேண்டும். அன்பு கூர்ந்து அளியுங்கள்.

நந்தயார் :— அருமை மகனே! நான்கு மாதங்களுக்கு முன்புதான் உன்னுடைய பிறந்த நாள் கொண்டாட்டத் தின்போது, புதிய உடைகளை வாங்கிக்கொடுத்தேனே! மறுபடியும் ஏன் உனக்குச் சட்டைகள் தேவை? அவை என்னவாயின?

மகன் :— அப்பா! நீங்கள் வாங்கித் தந்தது உண்மைதான் ஆனால், அவை கிழிந்துபோயின. தையற்காரணிடம் கொடுத்துக் கிழிச்சல்களைத் தைத்து உபயோகித்து வருகிறேன். அவை பலமுறை தைக்கப் படுகின்றமையால், அவ்வளவு பயனுடையனவாக இப்பொழுது காணப்படவில்லை. மேலும், புது ஆடைகள் வந்து கடைகளில் நிறைந்து இருப்பனவாகச் சொல்லுகிறார்கள். எங்கள் பள்ளிக்கூடத்திலும் சில பிள்ளைகள் புது ஆடைகளுடன் வருகின்றனர். ஆகவே, நானும் புது ஆடைகள் வாங்கப் பிரியப்படுகிறேன்.

தந்தை :— ஒ அப்படியா? சரி, நீ விரும்பியபடி நாளே உன்னுடன் வந்து புது ஆடைகளை வாங்கித் தருகிறேன். சில புத்தகங்கள் வாங்கப் பணம் வேண்டும் என்று ஜியே. நீ மேல் வகுப்புக்குப் போன்போதே உனக்குத் தேவையான எல்லாப் புத்தகங்களையும், நோட்டுப் புத்தகங்களையும் வாங்கிக்கொடுத்து விட்டேனே! மறு படியும் புத்தகம் வாங்கப் பணம் வேண்டுமென்கிறேயே! அது எதற்கு?

மகன் :— பிதாவே! நீர் கூறுவது உண்மைதான். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. தமிழ்ப்புத்தகம் காணுமென்போய்விட்டது. இங்கிலீஸ் புத்தகம் கிழிந்துவிட்டது கணக்குப் புத்தகத்தை ஒரு பையன் வாங்கிக்கொண்டு போனான். அவன் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை. அவனும் பள்ளிக்கூடம் வருவதில்லை. மற்றைப் புத்தகங்களும் கிழிந்து இருக்கின்றன.. இந்தக் காரணங்களால்தான் உம்மைப் பணம் கேட்டேன்.

தந்தை :— ஒ ! நீ பணத்தின் அருமையைச் சிறிதும் உணராத் வனுய்க் காணப்படுகிறும். புத்தகங்களை ஏன் கிழிக்

வின்றுய்? உன்னையறியாமல் எப்படிப் புத்தகம் கள் வாடப்படும்? உனக்குத் தேவையான புத்தகத்தை ஏன் பிறர்க்குக் கொடுக்கின்றும்? கிழிந்த புத்தகங்களைக்கொண்டு ஓர் படிக்கக்கூடாது. புதுப்புத்தகங்களே வாங்கவேண்டுமோ?

ஷாஹ் :— தந்தையீர்! நான் கிழிந்த புத்தகங்களை வைத்துக் கொண்டிருந்தால், பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகள் என்னை ஏனானம் செய்யமாட்டார்களோ? நான் நம் குடும்ப கௌரவத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டாவோ?

நூற்றூர் :— நீ உயர்நிலைப் பள்ளியில் இருக்கும்போதே இவ் வாறு பணத்தைச் செலவு செய்ய என்னுவாயாலே, கல்லூரிக்குப் போன்ற எவ்வளவு செலவு செய்வா யோ! நான் உனக்குத் தேவையானவற்றை வாங்கிக் கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கிறேன். தினமும் இரண்டாலூ வேறு கைச் செலவிற்குத் தந்து வருகிறேன். இதனை உன் நன்பர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு வீண் செலவு செய்து விடுகிறுய். போதாக்குறைக்கு உன் தாயாரிடத்திலிருந்தும் பணம் வாங்கிக்கொள்கிறுய். இவைகளையும் கடந்து சிறு சில்லரைக் கடனும் வைத் திருப்பதாகப் பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகள் வந்து கூறு கின்றனர். இவ்வளவுக்கும் காரணம் உன்னுடைய வரம்பு கடந்த செலவு அல்லவா? இப்படிச் செலவு செய்துகொண்டு வந்தால், ‘குஞ்சித் தின்றுல் குன்றும் மானும்’ என்பதுபோல, எவ்வளவு பணம் இருந்தாலும் செலவு ஆகிவிடும் அல்லவா? ஆகவே, அருமை மகனே! சிக்கனமாக வாழ இளமையிலிருந்தே ஓ பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

மகன் :— அப்பா! நான் சிக்கனமாக வாழ என்ன செய்ய வேண்டும்? அதைச் சொல்லுங்கள்; அப்படியே செய்கின்றேன்.

தந்தை :— அன்புள்ள மகனே! நீயே என் அருமை மகன். நான் சொன்னதை உணர்ந்து கொண்டனையே! நான் சொல்கிறபடி செய். உன் பள்ளிக்கூடத்தில் சேவிங்ஸ் பாங்க் முறை இருக்கும். அதில் நீ சிறு சிறு பணத்தைப் போட்டு வை. இந்தப் பழக்கம் உன் செலவு செய்யும் இயல்பைக் குறைக்கும். சிக்கனத்தைக் கைக் கொள்ளச் செய்யும். இந்தச் சிறு தொகை ஒன்று சேர்ந்து பெருங்தொகையாகி, நீ உன் பள்ளிக்கூட ஆசிரியருடனும், பிள்ளைகளுடனும் எங்கேனும் உல்லாசப்பயணம் போன்று, அப்பொழுது செலவு செய்யப் பயன்படும். தெரிகிறதா?

மகன் :— அப்பா! நீங்கள் சொல்வது எனக்கு இப்பொழுது நன்றாக மனத்தில் பதிந்துவிட்டது. நான் சிக்கனமாக வாழ முற்படுகிறேன். மிகுந்ததைச் சேர்த்து வைக்கிறேன்.

அருஞ் சொற்கள் :

கல்லூரி-மேல்படிப்புக்குரிய பட்டம் பெறுநற்றுப் பயிலும் கல்விச்சாலை, வரம்பு-எல்லை.

கேள்விகள் :

1. சிறுவனுக்கு ஏன் பணம் தேவையாக இருந்தது?
2. அவன் புத்தகங்கள் என்னவாயினா?
3. அவன் வரம்பு கடங்கு செலவு செய்கிறான் என்பது எப்படித் தெரிகிறது?
4. சிக்கனமாக இருந்தால் ஏற்படும் நன்மைகள் யாவை?

பயிற்சி :

1. நாக்குறையார் மகனுக்கு அவிவுறுந்தியதைச் சுருக்கி எழுது.
2. ஸிராடுளைச் சேர்த்துவைக்கும் முறையைக் குறிப்பிடு.
3. காங்குளி, உயர் சிலைப்பள்ளி, ஆரம்பப் பாடசாலை, ஏடுசிலைப் பள்ளி, இவற்றைப்பற்றிச் சிறு குறிப்புகள் தருக.
4. சிர்க்கணம் என்னும் தலைப்பு கொடுத்து ஒரு கட்டுரை எழுது.

இலக்கணம்

தன்மைப் பெயர், முன்னிலைப் பெயர்கள் :

உருபு ஏற்கையில் மாறும் முறை.

நான் + ஜி, ஸி + ஆல் எப்படிச் சேரும்? நான் + ஜி என்பது என்னை விடுவதும், ஸி + ஆல் என்பது உன்னால் எனவும் சேரும். இதனால் சுமார் 2 மூன்கிழிர்கள். தன்மைப் பெயர், முன்னிலைப் பெயர்கள் வேற் முறை கட்டுப்பை ஏற்கையில் தினிந்துபோகும் என்பதை உணர்கிழிர்கள் கவனிக்கா ?

பயிற்சி :

1. எனக்கு, உன்னுடைய, உனக்கு, உன்னுடன்-இந்தச் சொற் களின் மூல வடிவம் எது? என் இவ்வாறு உரு மாறின?
2. நான், ஸீங்கள், எங்கள், ஸி---இவற்றுடன் ஜி, ஆல், கு, அது என்னும் உருபுகளைத் தலிந்தனிச் சேர்த்தால் எப்படி உருவங்கள் மாறுபடும்?
3. இந்தப் பாடத்தில் காணப்படும் தன்மைப் பெயர், முன்னிலைப் பெயர்களை எடுத்துக் காட்டுக.

7. எனது உல்லாசப் பிரயாணம்

கெல்லட் உயர்னிலைப் பள்ளிக்கூடம்,
திருவல்விக்கேணி
சென்னை 25—8—'52.

என் அருமை இராமச்சந்திரா.

1. நீ எழுதிய கடிதம் கிடைத்தது. கடிதம் கண்டு மகிழ்ந்தேன். இங்கு யாவரும் நலம். உன் கலத்தையும் உன் பேற்றேர் நலத்தையும் அடிக்கடி எழுதுக. நான் விசேஷமாக இக்கடித்தில் எழுதுவதற்கு ஒன்றும் இல்லாமையால், என் ஆசிரியர் என்னையும் என்போன்ற மாணவர்களையும் உல்லாசப் பிரயாணமாகத் திருக்கழுக்குன்றம் அழைத்துச் சென்றது குறித்து எழுதி யிருக்கிறேன். இதைப் படித்த பிறகு உனச்கும் திருக்கழுக்குன்றம் போகவேண்டு மென்ற அவா எழும் என்று நம்புகிறேன்.

2. சென்ற வாரம் அதாவது 15, 16, 17, 18, 19-ஆம் தேதிகளில் எங்கள் பள்ளிக்கூடம் சுதங்திரதினங்கொண்டாட்டத்தின் பொருட்டும், ஆவணி அவிட்டம், காயக்திரி ஜபத்தின் பொருட்டும் விடுமுறைக்காக முடப்பட்டது அந்த ஜங்கு நாட்களில் 17, 18, 19-ஆம் தேதிகளில் திருக்கழுக்குன்றம் சென்று வருவதாக முன்பே தீர்மானித்திருத்தோம். அந்தத் தீர்மானப்படி வெள்ளிக்கிழமை காலை 7-மணிக்குச் சென்னைக் கோட்டை இரயில் நிலயத்திற்கு அருகில் இருக்கும் வெளியூர் செல்லும் பஸ் நிலையத்திற்கு வந்தோம். திருக்கழுக்குன்றத்திற்குச் செல்லும் நேர் பள்ளில் ஏறிக்கொண்டோம். இரண்டு மணி நேரத்திற்கேல்லாம் திருக்கழுக்குன்றத்தை அடைந்தோம். ஒரு சத்திரு

வைத் அடைந்து அங்கு நாங்கள் கொண்டு சென்ற படுக்கை, ஸ்டீட்டு முதலியவற்றை வைத்துவிட்டுக் குளிக்கப் புறப்பட்டோம்.

3. குளிப்பதற்கு அவ்வுரில் நல்ல வசதி இருக்கிறது. அங்கு நீர்த்தும் என்னும் பெயரூடன் ஒரு குளம் இருக்கிறது. அநில் உள்ள நீர் நன்கு தெளிந்து பாசையின்றி இருக்கிறது. பழந்துறைகளும் நன்கு கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அக் குளத்தில் நீராடுவேண்டும். சிறிது சீச்சும் அடித்தோம். பிறகு மலைக்குப் புறப்பட்டோம். மலைமிது வேதகிரீஸ்வரர் கோயில்

இருக்கிறது. மலை ஏறுவது சிறிது கடினமாகத்தான் இருக்கிறது. என்றாலும் ஏறுதற்குப் படி வசதிகள் இருக்கின்றன. வாவாமி தரிசனம் செய்துகொண்டோம். இதற்குள் மணி 10-30-ஆயிற்று.

4. மலையில் ஒரு பாறையின்மேல் இரு கழுதுகள் வந்து உண்ணவு கொள்கின்றன. அப்பறவைகளுள் ஒன்று ஆண்.

மற்றும் பெண். அவை தினமும் தவறுமல் பகல் 11-முணிக்குள் வந்து உணவு எடுக்கின்றன. அதனால்தான் அம்மலை கழுகுகுள்றம் என்று பெயர் பெற்றது. கழுகுகுள்றம் நாளைடவில் மருவிக் கழுக்குள்றம் ஆயிற்று. கழுகுக்கு உணவு அளிப்பவர் பண்டார இனத்தைச் சார்ந்தவர். ஒரு பெரிய தவலையில் சர்க்கரைப் பொங்கலைக் கொண்டுவந்து கழுகு சாப்பிடும் அளவுக்குக் கொடுத்துவிட்டு மிகுதியை விற்றுவிடுகின்றனர். அதனைத் தெய்வப் பிரசாதமாக எண்ணிப் பலர் வாங்கிப் புசிக்கின்றனர். பண்டாரம் முதலில் ஒரு கிண்ணத்தில் நெய்யை யூற்றிக் கழுகுகளுக்கு வைக்கிறார். பிறகு பொங்கலைத் தருகிறார்.

5. திருக்கழுக்குள்றம் சிறந்த சிவத்தலமாகும். இதனைத் திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், மாணிக்கவாசகர் தம் தேவாரப் பதிகத்திலும், திருவாசகத்திலும் முறையே பாடியிருக்கின்றனர். அப்பாடல்களுள் சில எனக்குத் தெரியும். ஆதலால், நானும் சில பாடல்களைப் பாடிக்கடவுளை வழிபட்டேன். மேலே குறிப்பிட்ட பெரியவர்களால் பாடப்பட்டமையால் இம்மலை கி. பி. ஆரும் நூற்றுண்டு முதல் சிறப்புற்று விளங்குகிறது என்பது தெரிகிறதல்லவா? மலைமேல் இருந்து பார்த்தால் மகாபலிபுரத்துக் கலங்கரை விளக்கமும் காட்சி அளிக்கும். அங்கிருந்து ஒன்பது கல் தொலைவில்தான் மகாபலிபுரம் இருக்கிறது. ஆனால், நாங்கள் அங்கு சொல்லவில்லை. கீழே இறங்கினேம். இறங்கும் போது மலைமீது குடைந்து எடுக்கப்பட்ட சிறு கோயிலையும் காண்டோம். அங்கு சில சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றையும் கண்டோம். மணி 12 ஆயிற்று. பகல் உணவு விடுவான்டோம். சிறிது இளைப்புத்தீர உறங்கினேம். உண்ட

விளைப்புத் தொண்டருக்கும் உண்டு அல்லவா? மீண்டும் மாலை நாலு மணிக்கு எழுங்கு, கீழேயுள்ள இடங்களைச் சுற்றிப் பார்க்க என்னம் கொண்டோம்.

6. கீழேயும் பெரிய கோயில் இருக்கிறது. நான்கு புறமும் பெரிய கோபுரங்கள் இருக்கின்றன. உள்ளேயும் ஒரு நூலாம் இருக்கிறது. இதனை நீங்கி தீர்த்தம் என்று கூறுகின் றனர். அதற்கு அடையாளமாக அங்குக் கல் வடிவில் ஒரு நூலியையும் அமைத்திருக்கின்றனர். கீழ்க்கோயில் மிகப் பெரியது. சுற்றி வருகையில் ஒரு பெரிய மண்டபத்தைப் பார்க்க வராம். அது ஆமை மண்டபம் எனப்படும். அங்கு அலங்காரம், சொற்பொழிவு முதலியவை நடைபெறும். கீழேயுள்ள விங்கத்திற்கு அவ்வளவு சிறப்பு நடப்பதில்லை. எல்லாம் ஓலேயுள்ள சிவவிங்கத்திற்கே நடக்கிறது. ஆனால், கீழே நூல்கள் அம்மன் சன்னிதிக்குப் பெருமையுண்டு. அம்மனுக்குத் திரிபுர சுந்தரி என்பது பெயர். அந்த அம்மனுக்கு அபிஞ்சக அலங்கார விசேషம் உண்டு. அம்மன் கோயில் நல்ல ரூக்காயில் பலவித் சிற்பங்களுடன் கட்டப்பட்டுள்ளது. தூயாமி கோயிலும் பல கற் சிற்பங்களையடையது.

7. பிறகு மலையைச் சுற்றிவரப் புறப்பட்டோம். மலை கூடச் சுற்றிவருவதற்கு நல்ல ஒழுங்கான பாதை அமைந்திருக்கிறது. அதன் தூரம் 2 $\frac{1}{2}$ கல்லேயாகும். மலையின் அடிவரத்தில் இருங்கு ஒரு கல் தொலைவு சென்றால் ஓர் இடம் காணப்படும். அந்த இடத்தைச் சுஞ்சீவி காற்று வீசும் இடம் என்னிட்டனர். அதனால் மலை சுற்றுபவர் சிறிது நேரம் அங்குத் துங்கிச் செல்வர். உட்காருவதற்கு அங்குக் கருங்கல் போடைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குடி நீர் குக்கிளைற்று வசதியும் அங்கு உள்ளது. அங்கு செம்மண் பிழைந்திருக்கிறது. அதனை மலை மருங்கு என்று கூறிப் பெரு

நோயாளரும், மற்றையோரும் அதனை நில கரைத்து உடம் வில் பூசிக்கொள்கின்றனர். அதனால் நோய் நீங்குவதாக நம்பு கின்றனர். நம்பிக்கை நோய் தீர்த்தலும் உண்டு அல்லவா? பிறகு அதையும் கடந்து வந்தால், சிறு கோயில் ஒன்றைக் காணலாம். அதனைத் திருமலை சொக்கம்மாள் கோயில் என்கின் றனர். அதன் பக்கத்தில் எதிரொலி கேட்கப்படும். ஆகவே, சிலர் அங்கு நின்று ஓசை எழுப்பி எதிரொலி கேட்டு மகிழ் வர். அதனையும் கடந்து வந்தால் நால்வர் கோயில் காணப் படும். அதனையும் கண்டு கும்ப்டு போட்டுவிட்டு வந்தால் அடிவாரத்தை யடையலாம். அன்று எங்கள் பொழுது இவ் வாறு கழிந்தது. இரவு உணவுகொண்டு உறங்கினேம்.

8. மறுநாள் காலை எங்கு போவது என்பது தெரிய வில்லை. சத்திரக்காரன் திடுமென, 'ருத்திராங்கோயில் பார்த் தீர்களோ?' என்றார்கள். 'அது எங்கிருக்கிறது?' என்று ஆவ வுடன் கேட்டோம். அவன் 'சங்கு தீர்த்தத்திற்குத் தென் கிழக்கு மூலையில் ஒரு பாலாங் தூரத்தில் இருக்கிறது' என்றார்கள். நாங்கள் சிற்றுண்டி அருந்திவிட்டு அங்கு சென்றேயும். கோயிலைக் கண்டோம். கோயில் மிகவும் பழமையான தாகக் காணப்பட்டது. ஆனால், கவனிப்பார் இன்றிப் பாழ் பட்டுக் கிடக்கிறது. அது கண்டு வருந்தினேம். பிறகு திரும்பி வந்த நாங்கள், கண்டவற்றை எல்லாம் ஒரு குறிப்பு எடுத்துக் கொண்டோம். இங்கு தங்கினால் நோய் தீரும் என்றும், குளத்தில் குளித்தாலும் நோய் நீங்கும் என்றும் கூறினார். அவற்றையும் குறித்துக் கொண்டோம். மலையில் பல மூலிகைகள் நிறைந்து இருப்பதால், அம் மூலிகையில் பட்டுக் காற்று வீசப்படுவதாலும், மழை நீரும் அம் மூலிகை நிலில் படிந்து குளத்திற்கு வருவதாலும் நோய் தீர்த்தற்கு வாசதியுண்டு என்று நாங்களும் நம்பினேம்.

9. ஸ்ரீரும் வளமாகத்தான் இருக்கிறது. நிலவளம் நீர் அவளம் விழைந்திருக்கின்றன. ஆற்றுவளம் இல்லையானாலும் தூயம், சூட்டை, ஏரி, கிணறுகள் நிரம்பி இருக்கின்றன. முத்திரைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. கிராம தேவதை போக்கிலும் அங்கு இருக்கிறது.

10. பிறகு நாங்கள் பஸ் ஏறி இரவு எழு மணிக்கெல் ஸ்ரீரம் சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்து அவர் அவர் வீடு நலனுறச் சீர்க்கரு அடைந்தோம். எங்கள் உல்லாசப் பயணம் இன்ப ஸ்ரீரம் இருந்தது. நீயும் சென்று திருக்கழுக்குன்றம் காண்டும் இன்பம் பயப்பதாகும். வணக்கம்.

இங்ஙனம்
உன் அருமை நண்பன்
ராமமூர்த்தி.

ஸ்ரீ. வி. இராமச்சந்திரன்
ஈ. தெற்கு மாசி வீதி,
மதுரை.

அருங் சொற்கள் :

அவர்-ஆசை, மருவி-மாறி, பதிகம் - பத்து அல்லது பதினெடு பிராய்கள் கொண்ட தொகுதி, வழிபட்டேஞ்-வணந்தினேன், கலங் கலை விளக்கம்-(லைட் அவல்) நிபஸ்தநம்பாம், மங்கி-மாடு, இரு சிவ பெருமான் வாகனம், பெருநோய்-குஷ்ட தோய்.

கேள்விகள் :

1. நிருக்கழுக்குன்றத்தில் காணகேவண்டிய காட்சிகள் என்ன?
2. சங்கு திர்ந்தம், நங்திதிர்ந்தம் எங்கு இருக்கின்றன?
3. இந்துஸம் யார் யாரால் பாடப்பட்டது?

4. மலை மருந்து என்பது எது? அதனைப் பற்றிய சிறப்பு யாது?
5. எதனால் திருக்கழுக்குன்றம் சுகவாசத் தலமாக விளங்குகிறது?

பயிற்சி :

1. திருக்கழுக்குன்றத்தைச் சென்னையிலிருந்து அடைதற்குரிய இரு வசதிகளைக் குறிப்பிடு.
2. திருவாசகம், சஞ்சிவி மலை, ஆமை மண்டபம், மகாபலிபுரம், ருத்திராங் கோயில் இவற்றைப் பற்றிச் சிறு குறிப்பு வரை.
3. அங்கு கணப்படும் இரு பெரு அம்மன் கோயிலைப் பற்றிக் சிறு குறிப்புத் தருக.

இலக்கணம்

வினைச்சொல் :

பெயர்ச்சொல்லின் தொழிலில் காட்டுவது வினைச்சொல். வேலன் நடந்தான் என்னும் உதாரணத்தில் வேலன் என்னும் பெயர்ச்சொல்லின் தொழிலாகிய நடந்தலை நடந்தான் என்னும் சொல் குறிக்கிற தல்லவா? ஆகவே, பெயர்ச்சொல்லின் தொழிலிக் காட்டுவது வினைச்சொல்லாம்:

காலம்

செய்தான், செய்கின்றன, செய்வான், இந்த மூன்று வினை முற்றுக்கலும் ஒரே காலத்தைக் குறிக்கவில்லை. செய்தான் என்னும் சொல் முன்பு நடந்த காலத்தைக் காட்டுகிறது. இது இறந்த காலம் என்றும்:

செய்விழுன் என்பது இப்பொழுது நடந்துகொண்டிருக்கும் காலத்தைக் காட்டுகிறது. ஆகவே, இது நிகழ்கால மானும்.

வெள்ளால் என்பது இனி நடக்கப்போகும் காலத்தைக் காட்டுகிறது; ஆகவே இரு எதிர்காலமாம்.

பயிற்சி:

1. விடைத்தது, மகிழ்ந்தேன், எழுதுக, போகிறேன், அடைந் தோம், புறப்பட்டோம், இருக்கிறது, நீரடினேம், ஆயிற்று, கொள்கின்றன, புகிக்கின்றனர், வருவார், காண்பார்கள்—இவ் வினைச்சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் எந்தெந்தக் காலங்களை உணர்த்துகின்றன?
2. ஏழாவது பாராவில் உள்ள வினைச்சொற்களுக்குக் காலம் கூறு. யா, சொல், படி, கூறு, விடு, வை-இந்த வினைச் சொற்களைக் கொண்டு ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் ஒவ்வேர் உதாரணம் எழுது.

8. தண்ணீர் வசதி

1. மக்களுக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படும் தொழில்கள் மூன்று. அவை காற்று, நீர், உணவு. இவையே ஆசிரி வாழ்வதற்கு மிக மிக முக்கியமானவை. இவற்றுள் முதல்மையானது காற்று. அதற்கு அடுத்தபடி வேண்டிய வாய்ப்பு நீர். உணவு மூன்றாங் தரமே முக்கியமாகும். நீரே, நடு நாயகமாக விளங்கும் நீரைப் பற்றிச் சிறிது குறிப்போம். நீர் இன்றியமையாத பொருளாக இருப்பதாக்கான், உலகப் படைப்பு மூன்று பாகம் நீராக வரும், ஒரு பாகம் நிலமாகவும் இயற்கையில் அமைந்து வருகிறது. கடவுளும்கூட நீரை நம் வசத்தில் வைக்காமல் ஆயு வரத்தில் வைத்துக் கொண்டு வேண்டியபோது மழை கிடைக்க ஒருகாயத்திலிருந்து பொழிந்து வருகிறார்.

2. குடிநீர், மக்களுக்கு ஏரி, குளம்; குட்டை, நிலை, ஆறு முதலிய நீர் நிலைகளில் இருந்து கிடைக்கிறது. ஆகவே இயற்கை நீர் வசதிகள் ஆகும். இவை நாட்டுப் புறங்களில் வாழும் மக்கட்கு நீர் அளித்து உதவும் சாதனங்

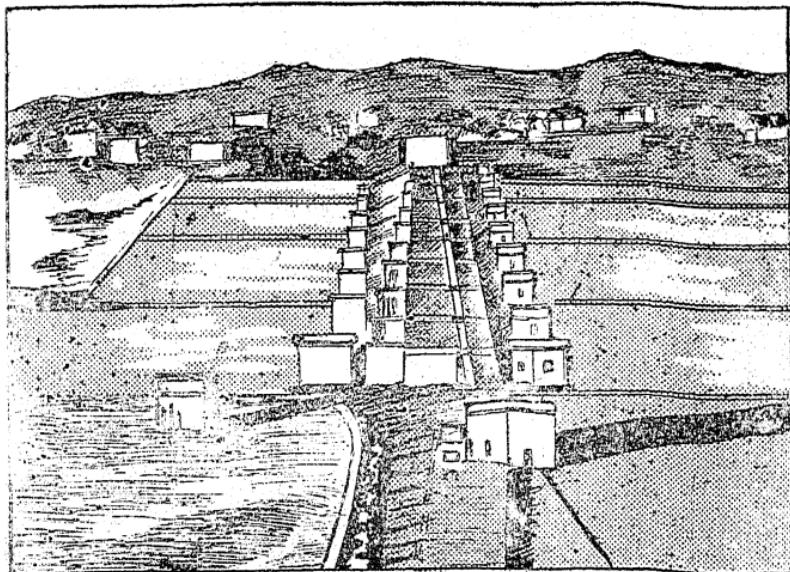
கள். கரவாசிகளுக்கு இந்தகைய இயற்கை நீர் நிலைகள் பெரிதும் பயன்படுவது இல்லை கராண்மைக் கழகத்தாரால் செயற்கை முறைகளில் அமைந்த நீர்த் தேக்கந்தில் இருக்கே நீரைப் பெறவேண்டியவர்கள் கரவாசிகள்.

3. நகரசபைகள் தங்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடைக்கும் பொருட்டு மலைச்சிவுகளில் அனைகள் கட்டி அங்குப் போழியும் மறைத் தண்ணீரைத் துங்கச் செய்து பெரிய செயற்கை ஏரிகளை அமைக்கின்றார். இந்த தேரை நகரமக்கள் பெறுவதற்குப் பெரிய குழாய்களைப் பூமியில் புதைத்து அவற்றினின்று சிருசிறு குழாய்களை இணைத்து வீடுகள் தோறும் தண்ணீர் வசூலிகளைத் தந்துள்ளார்கள்.

4. இவ்வாறு வசநி பெற்று விட்டுக் குழாய்களில் விடப்படும் நீர் சுத்தமானதாக இருக்காது. ஜில் வண்டல்க் குழுக்கு முதலியன தலைந்து இருக்கும். தோடைய விளைவிக்கும் நோய்த் கிருமிகளும் கலந்திருந்தும். ஜில்லோ, சுந்த நோக்குடிக்கும் பக்குவத்தில் அமையும்பொருட்டும் சிற்சில மருத்துப் போருள்களையும், சிற்சில வாய்ப்பு பொருள்களையும் கலப்பார். அவை குளோரின் வாய்கூர், கூலக்கூர் பொடியமாகும். இவற்றால் அந்தீரில் உள்ள நோய்க் கிருமிகள் அழிந்து நல்ல நோக்க அமையும்.

5. தண்ணீரை வடிகட்டுந்திருப் பிள முறைகளைக் கையாங்கின்றனர். வாய்க்கால் வழியாகவோ, குழாய் வழியாகவோ வரும் நீரை வடிகட்டும் பாந்திகளில் விழுச் செய்வார்கள். அப்பாத்திகளின் அடியில் சுருக்கை கந்தங்கும் பெருமணவும் பரப்பப்பட்டிருக்கும். சிற்சில பாந்திகளில் இரண்டு முன்று அடி உயர்த்துக்குப் பொடி மணல் பறப்பப்பட்டிருக்கும். இந்தப் பாந்திகளில் விழும் நீர், பாந்திகளின் அடிப்புறமாக வெளியே கசிந்து வரும். நீர் வெளிவர அசத்தங்கள் பாந்திகளின் மேல் தங்கிவிடும்.

6. மற்றெரு முறைப்படியும் தண்ணீரைச் சுத்தப் படுத்துதல் உண்டு. அதனை இயற்கை முறையில் சுத்தப் படுத்துதல் என்று கூறலாம். ஏரியில் இருந்துவரும் நீரைப் பெரிய குளங்களில் சில நாள் தேங்க வைப்பார்கள். தண்ணீருக்குமேலே அசுத்தங்கள் மிதந்து கொண்டிருக்கும். ஆனால், அவை நாள்தைவில் கொஞ்சமாகக் குளத்தின்

ாடுமட்டத்தை அடைந்து தங்கிப் படிந்துவிடும். பெரிய குளமாக இருப்பதால் மேலே மூடிவிட முடியாது. அதனால் ஆரியனது ஒளி அதன் மீது நன்கு படிதற்கு வசதி ஏற்படுகிறது. அப்பரிதியின் ஒளி வன்மையால் தண்ணீரில் உள்ள நோயக் கிருமிகள் வளர்தற்கு இன்றி நசித்துப் போகின்றன. இந்னைவும் தண்ணீர் தூய்மையுறுகிறது.

7. மற்றெரு முறைப்படியும் நீரைச் சுத்தப்படுத்த வாய்ம். நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து வரும் தண்ணீர் கலங்குவாக

இருந்தால், படிகாரம் கரைத்த நீரை அதனேடு கலக்க வேண்டும். அப் படிகார நீர் மண் முதலிய அசுத்தங்களையும் நோய்க் கிருமிகளையும் தான் பற்றிக்கொண்டு மெல்லிய தகட்டு வடிவம் அடைந்து, நீர்னிலையின் அடிப்புறத்தே தங்கி விடும். அதன்பின் தண்ணீர் தெளிந்து தூய் நிலையடைந்து காணப்படும்.

8. இவ்வளவு அருமையுடன் கிடைக்கப் பெறுகின்ற நீரை வீணே செலவழிக்கக்கூடாது. அசுத்தப் படுத்தல் கூடாது. வேண்டிய அளவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். சிலர் குழாயை இரவில் திறந்து விட்டுவிடுகிறார்கள். அது கிழேயுள்ள தொட்டியை நிரப்பியும்கூட அதனை முடுவதில்லை. நீர் வீணே வழிந்து போய்க்கொண்டிருக்கும். இப்படி நீரை வீணே செலவிடுகின்றார்கள். இதை அறிந்தும் இப்பொழுது நீர் இல்லாக் குறையின் பொருட்டும் குறிப் பிட்ட நேரங்களில் குழாயில் நீர் வர கராண்மைக் கழகத்தாங் ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றனர். ஆகவே, அவர்களுக்கு முன்பே நாமும் நீரின் பெருமை அறிந்து ‘நீரைச் சிந்தினையோ’ சீரைச் சிந்தினையோ’ என்னும் பழமொழியை உணர்ந்து நீரைச் சிக்கனமாகச் செலவு செய்வோமாக.

அருஞ் சொற்கள் :

கிருமிகள்-பூச்சிகள், தூப்மை-சுத்தம், தகட்டு வடிவம்-தகடு வடிவம், சீர்-செல்வம்.

கேள்விகள் :

1. நீர் உயிர்களுக்கு மிக மிக இன்றியமையாதது என்பதை எப்படித் தெரிகிறோம்.
2. நாட்டுப்புறவாசிகளும், நகரவாசிகளும், எப்படிக் குடுங்களைப் பெறுகின்றனர்?
3. நீர் சுத்தமடையக் கலக்கப்படும் பொருள்கள் எவை?

1. ஸீரைச் சுத்தம் செய்யும் முறைகள் யாவை?
2. இயற்கை முறையில் நீர் எங்ஙனம் தூய்மை அடைவிற்கு?
3. ஸீரை வீணை பயன் படுத்தக் கூடாது என்பதை விளக்க ஏறுந்த பழுமொழி யாது?

பயிற்சி :

1. ஸீரைச் சுத்தம் செய்யும் முறைகளை ஒரு கட்டுரையாக எழுது.
2. சென்னையில் உள்ள புதிய ஸீத்தேக்கமுள்ள இடத்தையும், அத்தேக்கத்தின் பெயரையும் குறிப்பிடு.
3. நீர் எவ்வாறு பயன் படுவிற்கு என்பதைக் குறித்து ஒரு சிறு குறிப்பு எழுது.

இலக்கணம்

வினைச்சொல் :

முற்றும் எச்சமும்

நீரை முற்றில் பொருள் முடிந்து நிற்கும்.

(கும்) அவன் ஓடினுன். அவன் பாடினுள்

அதன் ஓடினுன் என்று கூறுவதற்குப் பதிலாக ‘அவன் ஓடி’ என்று அழைகிறார் பொருள் முடிந்திருக்கிறதோ? இல்லை. ஆகவே, பொருள் முடிந்து, இரால் எச்சம் எனப்படும் எனவே ‘ஓடி’ எச்சமாம்.

‘படித்த பையன்’ என்பதில் படித்த என்பதும் எச்சமாம். இவ் கூற்றும் வீரர்ச் சொல்லித் தழுவி வின்னால் பெயரெச்சம் எனப்படும். ‘ஓடி’ என்னும் எச்சம் ‘பையன்’ என்னும் பெயரைத் தானே தழுவி விடுவிரும்? ஆகவே, படித்த என்னும் வினை, பெயர் எச்ச வினையாம்.

‘ஓடி’ என்னும் வினை எதைத் தழுவி வரும்? ஓடி ‘ஆடினுள்’ என பூர்வான் என்னும் வினையைக்கொண்டு முடியும். ஆகவே, ‘ஓடி’ வினை பீப்சிர் வினையாம்.

பயிற்சி :

1. முஞ்சோரும், சிறிது, கவனிப்போம், அனைத்து, கிட்டி கூறு, பொருக்கு, வழுக்குர், அமைந்த, வேண்டிய, நக்க, செய்து, பெயிய, அமைக்கின்றனர். இவற்றுள் முற்றும் சொற் கள், எச்சர் சோற்கள் எனவை?

2. ஆருவது பாராவில் கானும் வினை முற்றுக்களை எடுத்து எழுது.
3. ஏழாவது பாராவில் உள்ள பெயர் எச்சங்களை எழுதிக் காட்டு.
4. எட்டாவது பாராவில் உள்ள வினை எச்சங்கள் எவை?
5. நீங்களாக ஜூஞ்து எச்ச வினைகளை எழுதிக் காட்டுக்.

9. ஆலமரத்தின் சுய சாரிதை

1. அருமை மாணவர்களே! நான் எப்படி உண்டானேன் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? தெரியாவிட்டால் கூறுகிறேன் கேளுங்கள்: என் வளர்ச்சியையும் பிறப்பையும் கண்டு என் விதை மிகப்பெரியதாக இருக்கும் என்று என்னுவீர்கள். அப்படி எண்ணி ஏமாந்து விடாதீர்கள். நீங்கள் பார்க்கிறபடி நான் 600 அல்லது 700 அடி பரப்புக்கு வளர் வேந்தான். நான் பரந்த இடம் ஒரு கூடாரம்போல் இருக்கும். என்னுடைய பரந்த நிழலில் அண்ணல் யானை, அணி தேர், காலாட்படை, குதிரைப்படையாகிய இவற்றே, ஒரு பெரிய மன்னனும் தங்கி இலைப்பாறலாம் என்றால், என் பரப்பளவைக் கூறுவேண்டுமா? இவ்வளவு அகன்று வளர்வதற்கான என் விதை மிகமிக நுண்மையானது. மீன் முட்டையிலும் சிறியது என்றால், வேறு உங்களுக்கு என்ன கூறுவேன்? இந்த உண்மை எல்லாம் தெரிந்துதான் அதிவீரராமபாண்டியர் என்னும் புலவர் கூட என்னைப் பற்றிப் பாடும்போது,

தெள்ளிய ஆலின் சிறுபழத் தொருவிதை

தெண்ணீர் கயத்துச் சிறுமீன் சினையினும்

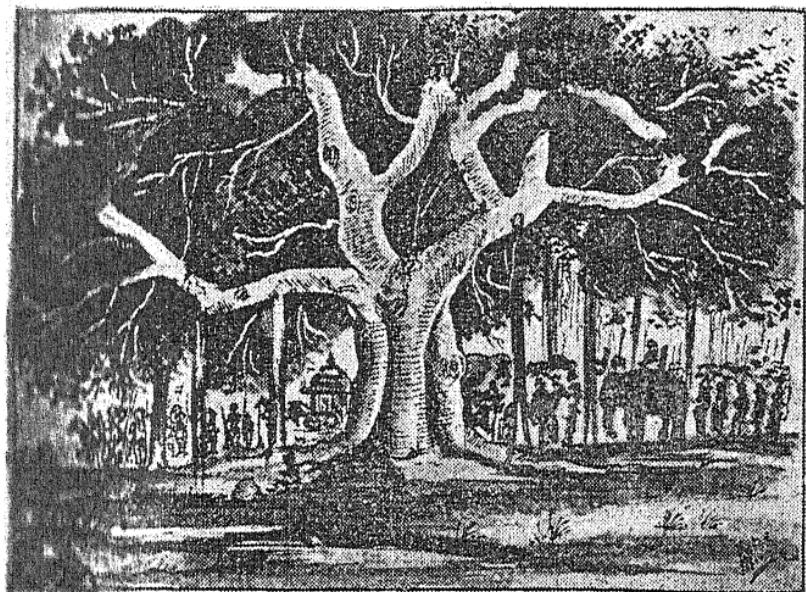
நூண்ணிதே யாயினும் அண்ணல் யானை

அணிதேர் புரவி ஆட்பெரும் படையெரடு

மன்னர்க் கிருக்க நிழலா கும்மே.

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

2. உண்மையில் நான்தான் மரங்களுக்கெல்லாம் அரசு மரம். ஏனெனில், என்னைப்போலப் பெரிய மரம், பரப்

புது மரம் தாவர இனத்தில் கிடையாது என்று உறுதியாகக் கருவேன். ஆனால், எனக்கு அரசமரம் என்னும் பெயர் கிடைவில்லை. ஆலமரம் என்றுதான் பெயர் வழங்கப்படுகிறது. என்னிலும், பரப்பளவில் சூறைவுடைய மற்றொரு மரம் அரசமரம் என்னும் பெயரைப் பெற்றுவிட்டது. அதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. அதுவும் என் இனம்தானே. காம்பக வாழட்டும். பின்னொக்கேன! எந்த மரத்திற்கும் இல்லை என்று ஒரு வியப்பான செயல் என்னிடத்தில் நிகழும். அதா வாயு என் கிளோகுளில் இருந்து விழுதுகள் கீழ்நோக்கிப் புறப் படும். அவை பூமிவரை வஞ்சு நிலத்தையும் ஊடுருவிச் சென்றுவிடும். அவை நான் எவ்வளவு பெரிய புயல் காற் கூழும் கீழே காய்ந்து விடாதபடி தூண்கள்போல் அமைந்து

என்னைத் தாங்கி நிற்கும். என்னிலிமுழுச்சன்று மதலை என்றும் ஒரு பெயர் உண்டு. மதலை என்பது மக்களையும் ரூறிக்கும் சொல்லாகும். மதலை எப்படி. என்னைத் தாங்கி நிற்கிறதோ. அப்படியே ஒரு குடும்பத்தைத் தாங்கவேண்டிய பொறுப்பு மகனுக்கு ஏற்பட்டிருப்பதால் அவனையும் மதலை என்றனர் புலவர்கள்.

3. பிள்ளைகளே! சில மரங்களைப்போல் என் முழு உறுப்புக்களும் மக்களுக்குப் பயன்படுவது இல்லை. என் மரம் மக்கட்கு மரச்சாமான்கள் செய்யப் பயன்படுவது கிடையாது. என் கனிகளையும் மக்கள் உண்பது இல்லை. ஆனால், என்னிடத்தில் தோன்றும் பழங்கள் பழங்களுக்கு இனிய உணவாகும். என்னிடம் பழம் பழத்திற்கிறது என்பதை அறிந்ததும், பறவைகள் நாமே வீது என்னையடையும். அதனால்தான், ‘மரம் பழத்தால் வெள்ளமாலை வா என்று இரங்தழைப்பார் அங்கு யாரும் இல்லை’ என்று கூறுகின்றனர். என் இலைகள் மனிதர்களுக்கு பிழையும் பிழைப்பதுகின்றன. என் இலைகளைக் கிள்ளியெடுத்துச் சென்று ஈர்க்குங் குச்சி யினால் தைத்து உண்கலமாக உபயோகிக்கின்றனர். நான் பச்சையாக இருக்கும்போது இலையாகுத் தைக்குப் பயன்படுவேன்; உலர்ந்தபோதும் தைக்க உபயோகப்படுவேன். என்னால் எத்தனையோ ஏழைகள் இந்த இலை தைக்கும் வேலை செய்து ஜிவனம் பண்ணுகிறார்கள் என்றுதாழை நூலிலுடன் கூறுவேன்.

4. இவ்வாறு நான் பயன் படுவதால் என்னைச் சாலை ஓரங்களில் வைத்து அரசாங்கத்தார் வளர்த்தின்றனர். ‘பனை மரம் பெரிய விதையைக் கொண்டு வளர்ந்து ஒருவருக்கும் நிழல் கொடுப்பதில்லை. நாமோ சிறிய விதையைக் கொண்டு பரந்த நிழலைத் தருகிறோம்’ என்று நான் கார்வம் கொள்வ

தில்லை. அருமை மாணவர்களே ! நிங்களும் உங்கள் திறமை பெரிதாக இருந்தால், அதற்காகக் கர்வம் கொள்ளாதீர்கள். அவர் அவர்கள் தம் கடமையைச் செய்வதற்காகவே கடவுள் படைத்திருக்கிறார். நாமும் நம்மால் அன் கடமையைச் செய் வோமாக. என் வாழ்க்கை வரலாற்றை இத்துடன் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

அருஞ் சொற்கள்:

அண்ணல் யானை-பெருமையில் சிறந்த யானை, இணிசீர்-ஏற்பிய தேர், சினை-முட்டை, வியப்பு-ஆச்சர்யம், விழுதுகள்-வேர்கள், இரங்கு-கெஞ்சி, கலம்-பாத்திரம்.

கேள்விகள் :

1. ஆலமாம் எவ்வளவு தூரம் பரந்து வளரும் ?
2. அது யார் யாருக்கு நிழலைத் தரும் ?
3. ஆலமாந்தினிடம் காணப்படும் வியப்பான செயல் எது ?
4. ஆலமரம் யார் யாருக்கு எம்முறையில் பயன் படுத்துறது ?
5. ஆலமரம் கூறும் புத்திமதி யாது ?

பயிற்சி :

1. நால்வகைப் படைகளைக் குறிப்பிடு.
2. அநிவீராம் புரண்டியரைப்பற்றிச் சிறு குறிப்பு எழுது.
3. மத்தை என்னும் சொல்லிப்பற்றி விளக்கமான குறிப்பு எழுது.

இலக்கணம் :

தன் விளையும், பிறவிளையும் :

ஒடினுன், ஒட்டினுன் என்னும் இருவிளைச் சொற்களுக்குள்ள வேறுபாடு யாது? ஒடினுன் என்பதில், தானே ஒடினுன் என்பதும், ஒட்டினுன் என்பதில், நான் பிற ஒன்றை ஒட்டினுன் என்பதும் கொஞ்ச என்றே? ஆகவே, நானே செய்யும் விளையாதவின் ஒடினுன் என்பது தன் விளையாம். பிற செய்யும் விளையாதவின் ஒட்டினுன் என்பது பிறவிளையாம்.

பெயர் அடையும், விளையடையும்

மெல்லப் பேசினுன் என்னும் தொடரில் மேல்ல என்பது பேசி அன் என்னும் விளைச்சொல்லின் அடைவொழியாதும். இவ்வருண

சொற்களை விளையடை என்று கூறுவார். நல்ல என்பதற்கு பெயன் என்னும் சொல்லுக்கு அடையாளமியாக இருக்கிறது. இதுவும் நல்ல என்பது பெயர் அடையாம்.

பயிற்சி :

1. விதைப்பெரியதாக இருக்கும். ஒரு போர்ட் கூட்டு, கனிகளை மக்கள் தின்பதில்லை. பறக்கவேண்டும் என்கிறார். நன் ஆட்டனேன். நன் ஆட்டனேன். நான் ஆட்டனேன். படிப்பித்துன். நீ தேய்தறை—இவ்வாக்ஷியாகவும் உள்ள விளைச் சொற்கள் இன்ன விளையென்க குறிப்பிடு.
2. செய், பாடு நட, மழு, வை என்றும் விளைக் கொற்களைக் கொண்டு தன்விளை பிறவிளைச் சொற்களை எழுதுக் கொட்டு.
3. மெல்ல சுத்தினான், கரிப பெருன், தீப்பிரசாமி, கூபா நட-இத் தொடருள் பெயர் அடைச்சொல், விளை விளை சொல்ல எவை?

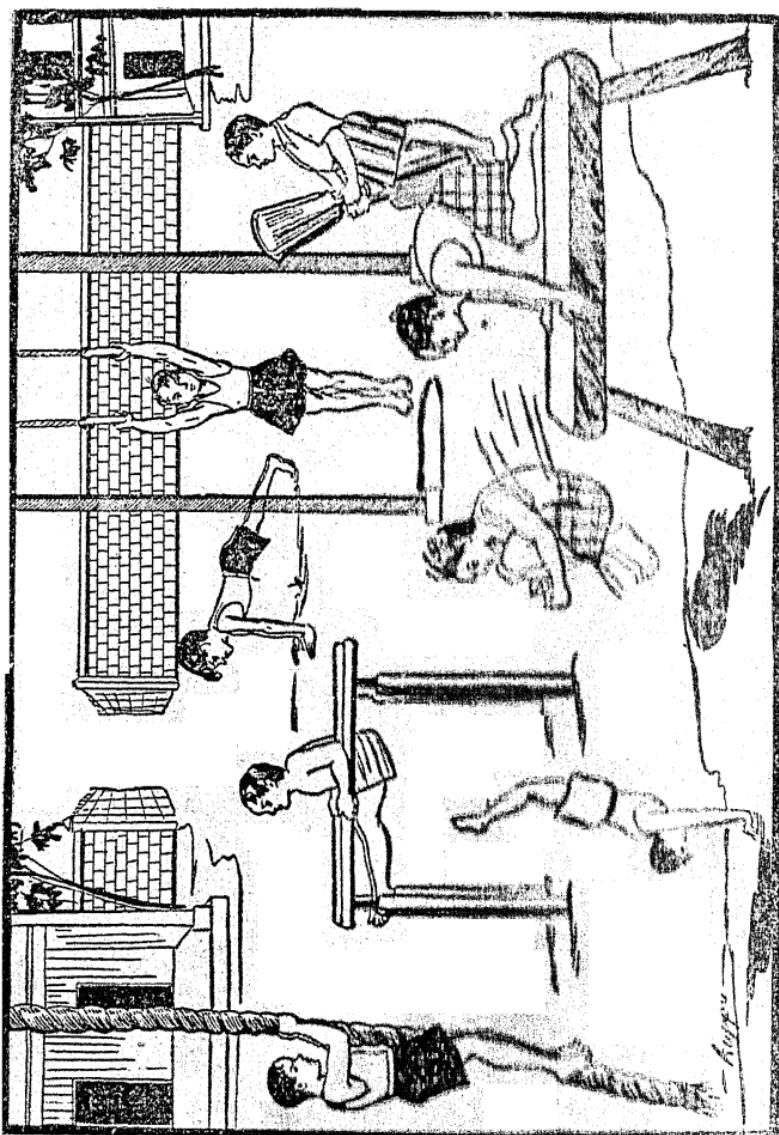
10. உடற்பயிற்சி

1. பிள்ளைகளே ! “சுவரை வைவத்துக் கொண்டுதான் சித்திரம் எழுதவேண்டும்” என்பது ஸம் ஸாட்டும் பழமொழி களில் ஒன்று. இதன் பொருள் யாது? விழுநிழுந் விழுந்ந கலை தான். அது மக்களுடைய கண்ணினால் நிறுத்துவாம் கவர வல்லதுதான். ஆனால், அதனை எப்படி எழுதிக்கொட்டுவது? அதற்கு ஆதாரமாகச் சுவர் இருந்தால் நானே அச்சுவரில் எழுதிக் காட்ட இயலும். அச்சுவரும் சொர்க்கொர்பாக இல்லாமல் நன்கு வெண்கதை தீட்டப் பட்டதாய் வழவழுப் புடையதாய் வன்மை பெற்றதாய் அன்றே இருந்கவேண்டும்! அதுபேரலவே நம் உடலும் நல்லறையில் ஆரோங்கியமாக இருந்தால்தான் எந்தக் காரியத்தைவாய்க் கொய்யா இயலும். எனவே, இந்தப் பழமொழி உடல் நல்ல விளையில் இருக்க வேண்டும் என்பதை விளக்குத்தருரிய பழமொழி என்னலாம்.

2. உடல் நல்ல உரம்பெற்றதாய், நோய்னொடி இல்லை ததாய் இருந்தால் உலகில் நல்வாழ்வு நடத்த முடியும். எவ்வளவு செல்வம் இருந்தாலும், கல்வி அறிவு இருந்தாலும், போக்குவரவுக்குரிய சாதனங்கள் இருந்தாலும் உடல் உரங்குன்றி, நோய் கண்டு நலிந்து இருந்தால் பயன் இல்லை. ஆகவே, இம்மை இன்பத்தை உல்ல முறையில் துய்க்க வேண்டுமானாலும், ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டுமானாலும், உடற் பலம் மிகமிக இன்றியமையாதநாரும்.

3. உடற் பலம் எப்படி வரும்? வேளா வேளாக்கு உண்டு வந்தால் உடல் உரம் வந்து விடுமா? உண்ட உணவு எளிதில் ஜீரணமாகாமல் வயிற்றுப் போக்குந்தான் ஏற்படும். உடல் உரம்பெற வேண்டுமானால் உடற் பயிற்சி செய்ய வேண்டும். உடற் பயிற்சியால் தேக பலத்தை நன்று பெற லாம். தேகபலம் மனோபலத்தைப் பெருகச் செய்யும். நல்ல ஞாபகசக்தி இருந்தால்தானே கல்வியை நன்று கற்க முடியும்? உடல்பலம் குன்றி நோய் வாய்ப்பட்டவன் எப்படிப் படிக்க இயலும்? நோயாளிக்குப் பாடம் சொல்லாதே என்று எச் சரிக்கை செய்கிறது தமிழ் இலக்கணமாகிய நன்னால், “பிணி யனுக்குப் பகரார் நூலே” என்பது அந்நால் விதி. ஆகவே, பள்ளியில் படிக்கும் மாணவர்களுக்குத் தேகப் பயிற்சி மிக மிக வேண்டற்பாலது.

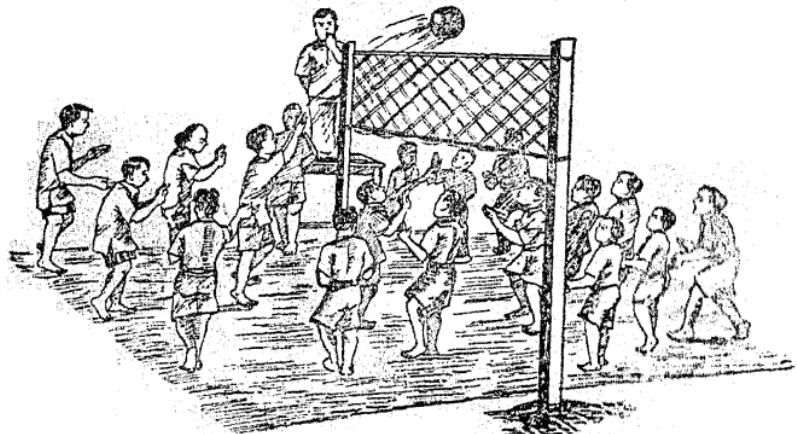
4. தேகப் பயிற்சி செய்வதால் நரம்புகள் முறுக்கேறு கின்றன. தசைகள் நன்கு திரண்டு வருகின்றன. முச்சோட் டமும் நன்கு நடக்கிறது. இரத்த ஓட்டமும் தடைப் படுவ தில்லை. நல்ல பசி எடுக்கத் தொடங்கும். கழிவுப் பொருள் கள் உடலில் தங்கப்பெறுமல் வெளியே தள்ளப்படும். உடற் கட்டு அமையப்பெற்றவர் சுறுசுறுப்புடையவராய், கம்பீரத் தோற்றம் வாய்க்கப்பெற்றவராய், தெரியம் மிக்கவராய் விளங்குவர்.

5. “உடற்பயிற்சியை எப்படிச் செய்வது ? ” என்று நீங்கள் கேட்கலாம். பார் விளையாட வேண்டும். தண்டால் எடுக்கவேண்டும். ஓட்டம் ஓடவேண்டும். குள்ளி பழகல் வேண்டும். நீங்குதலும் தேவப்பயிற்சிக்குரிய முறைகளில் ஒன்றாகும்.

6. பந்தாடுதலும் சிறந்த பயிற்சியாகும். பந்தாட்டத் தில் ஓய்ந்து இருக்க முடியாதல்லவா ? பந்து செல்லும் இடங்களுக்கெல்லாம் ஓடிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். இப்படிப் பல முறை செய்வதால் நொலை தூரம் நெடுக ஓடியதற்குச் சமமாகிறது. நம் நாட்டுப் பழைய விளையாட்டாகிய பளிங்குடு குடு என்னும் விளையாட்டைப் பற்றி என்ன மினைக்கின்றீர்கள்? அது எனிய விளையாட்டாக இருந்தாலும் அரிய விளையாட்டாகும். அதிலும் ஓடுவதால் ஏற்படக் கூடிய பலன்கள் உண்டாகும்.

7. வாலி பால், பேஸ்கட் பால் ஆடுவதும் சிறந்த தேவப்பயிற்சியாகும். ஆட்டம் இளைஞர்க்கட்டு மிக மிக

அவசியமானது என்று அறிந்துதான் எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் இதனையும் ஒரு பாடமாகச் சேர்த்திருக்கின்றனர்.

8. இந்த உடற்பயிற்சியை அவர் அவர்கள் வயதுக்கேற்ற முறையில் செய்யலாம். செல்வ னிலைக்கேற்ற னிலையில் செய்யலாம். அரச�ுமாரர்கள் தண்டால், பஸ்கி, முதலிய தேகப் பயிற்சியைச் செய்வதோடு, யானை ஏற்றம், குநிகர ஏற்றம் முதலியவற்றைப் பழகலாம். அப்படித்தான் பழகிவந்தனர் நம் நாட்டு அரச இளைஞர்கள். நாட்டுப்புறங்களில் உள்ளவர் ஏற்றம் இறைப்பதன் மூலமும் தம்மையறியாமல் தேகப் பயிற்சியைச் செய்து வருகின்றனர். காட்டானமான தேகப் பயிற்சிகளைச் செய்ய முடியாதவர்கள் காலை மாலைகளில் இரண்டு கல் தொலைவு உலாவி வரலாம்; நோட்டவேலைகளைச் செய்யலாம்.

9. தேகப்பயிற்சியைச் செய்வதற்குரிய ரேம் காலை யும் மாலையும் ஆகும். அப்பொழுதுதான் சோர்வு காட்டாது; சூரியனுடைய வெம்மை தாக்காது; பகற்பொழுது செய்வது சோர்வை மிகுதியும். தரும் நேரமாகும். இரவில் செய்வது தளர்ச்சியைத் தருவதாகும். ஆகவே, தேகப்பயிற்சியைக் காலை மாலையில் செய்வதே உசிதமாகும். காலை மாலைகளில் தேகப்பயிற்சி செய்யவேண்டும் என்பதை மட்டும் மனத்தில் கொண்டு, இருட்டறையிலும், காற்றேட்டும் இல்லாத இடங்களிலும் தேகப்பயிற்சியைச் செய்வது, குளிக்கப்போய்ச் சேற்றைப் பூசிக் கொள்வதற்குச் சமமாகும்.

10. ஆகவே, அருமை மாணவர்களே, நீங்கள் உண்மையில் தாய் நாட்டுப் பற்றுடையவர்களானால், நம் தாய் நாட்டுக்கு உங்கள் கடமையை ஆற்றவேண்டுமென எண்ணாங் கொண்டவர்களானால், உடல் உரம்பெற முந்துங்கள். தேகப்பயிற்சியை இடைவிடாமல் செய்து வாருங்கள். உடற்பயிற்சி வகுப்புக்களுக்குத் தவறுமல்போய் உடற்பயிற்

சியைச் செய்யுங்கள். இனோருக்ளாகிய நீங்களே தாய் நாட்டின் செல்வங்கள். “உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவார்.”

அருஞ் சொற்கள் :

சுதை-சன்னாம்பு, உரம்-வன்மை, நொடி-இனோப்பு, போக்குவரவுக் குரிய சாதநம்-வண்டி வசதிகள், நலிந்து-மெலிந்து, இம்மை இன் பம்-இப்பிறவியில் அனுபவிக்கும் இன்பம், ரூப்க்க-அனுபவிக்க, பிணியன்-நோயாளி, பகரார் - சொல்லவோட்டார், நூல் - சால்லிராம், இலக்கணம், தசை-சதை, கழிவுப் பொருள்கள்-மேலம், முத்திராம், வியர்வை, ஆற்ற-செய்ய.

கேள்விகள் :

1. சித்திரம் எழுதவேண்டிய சவர் எவ்வாறு இருந்தால் வேண்டும் ?
2. உடற்பயிற்சியினால் ஏற்படும் நன்மைகள் என்ன ?
3. உடல் உரம்பெற எவ்வெப்பயிற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும் ?
4. தேகப் பயிற்சியை எங்குச் செய்ய வேண்டும் ? எங்குச் செய்யக் கூடாது ? எப்பொழுது செய்ய வேண்டும் ?

பயிற்சி :

1. இப்பாடத்தில் வந்துள்ள பழுமொழிகளை எடுத்துக் காட்டு.
2. நீங்களாக வேறு இரண்டு பழுமொழிகளைக் குறித்துக் கொட்டுக் கள்.
3. ‘உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவார்’ என்பது எந்த நூலில் உள்ளது என்பதைக் கேட்டு அறிக.
4. அவர் அவர் வயது, செல்வ நிலையாயிப் பிவர்த்திகளை ஏற்ற உடற் பயிற்சிகளைக் குறிப்பிடு.

இலக்கணம்

எழுவாய், பயனிலை, செய்ப்படுபொருள்.

அவன் வந்தான் என்னும் நொடருக்கும், பாடங்களைப் பழக்க என்னும் தொடருக்கும் உள்ள வேறுபாடு யாது? அவன் வந்தான் என்னும் நொடர் பொருள் முடிந்து காணப்படுகிறது. “பாடங்

களைப் படிக்க” என்னும் தொடர் பொருள் முற்றப்பெறுமல் நிற்கிறது ஆகவே, பொருள் முடிந்த தொடர், முற்றாத தொடர் என்று கூறப்படும். வாக்கியம் என்றும் இதனைக் கூறலாம்; பொருள் முடியாத தொடர் எச்சத் தொடர் எனப்படும்.

முற்றாத தொடரால் மூன்று உறுப்புகள் உண்டு. அவை எழுவாய், பயனிலை, செய்ப்படுபொருள் என்பன.

(உ-ம்) கந்தன் பாடங்களைப் படித்தான்.

கந்தன் — எழுவாய்

படித்தான் — பயனிலை

பாடங்களை — செய்ப்படுபொருள்

வாக்கியத்தில் பொருள் முடிந்துள்ள இடம் பயனிலை. பயனிலையைக் கொண்டு யார், எது என்று வினாவும்போது வரும்விடை எழுவாய். அந்தப் பயனிலையைக் கொண்டே யாரை, எதை என்று வினாவும் போது வரும் பதில் செய்ப்படுபொருள். இந்த முறை கந்தன் பாடத்தைப் படித்தான் என்னும் உதாரணத்தில் பொருங்கி யிருப்பதை அறிந்துகொள்க.

பயிற்சி :

1. கீழ்வரும் தொடர்களுள் முற்றாத தொடர்களை எடுத்துக் காட்டு. சித்திரம் எழுத வேண்டும், நாட்டுப் பழக்கமிகளில், எப்படி எழுதி, நோய் கண்டு நலிந்து, நன்கு கற்க முடியும், காரியத் தையும் செய்ய இயலும்.
2. எட்டாவது பராவிலிருந்து நான்கு முற்றாத தொடர்களையும், நான்கு எச்சத் தொடர்களையும் எடுத்துக் கொடு.
3. மூன்றுவது பராவில் உள்ள நூக்கியவுக்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் எ, ப, செ, கூறு.
4. எழுவாய், பயனிலை, செய்ப்படுபொருளை அமைத்து சீங்களாக மூன்று உதாரணங்களை எழுதி காட்டுக்.

I. தோத்திரப்பாக்கள்

தேவாரம்

1. வாசி தீரவே காசு நல்குவீர் ;
மாசில் மிழலையீர் ! ஏசல் இல்லையே.
2. இறைவர் ஆயினீர் ; மறைகொள் மிழலையீர் !
கறைகொள் காசினை முறைமை நல்குமே.

—யிருஞ்சன சம்பந்தர்.

நாலாயிரப் பிரபந்தம்

3. செடியாய வல்வினைகள் தீர்க்கும் திருமாலே !
நெடியானே ! வேங்கடவா ! நின்கோயி லின்வாயில்
ஆடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்தியங்கும்
படியாய்க் கிடந்துன் பவளவாய்க் காண்பேனே.

—ருலசேகராழ்வார்.

தீருப்புகழ்

4. அபதார நின்தைபட் டுழலாதே,
அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே,
உபதேச மந்திரப் பொருளாலே,
உனைஙான் நினைந்தருள் பெறுவேனே ?
இப்மாழு கன்தனக் கிளையோனே !
இமவான்ம டங்தைஉத் தமிபாலா !
சபமர்லை தங்தசற் குருஙாதா !
திருவாவி னன்குடிப் பெருமானே.

—அருணையிர்நாதர்.

நீதி நூல்

5. எப்புவி கனும்பு ரக்கும்
ஈசனைத் துதிக்க வேண்டன்,

அப்பனே ! தாயே என்போம் !

அவரையே துதிக்க வேண்டின்,
ஒப்பனை உளதோ வேலை

உலகின்கண் ? புலனில் தோன்றும்
செப்பரும் வெய்வம் அன்னர்
சேவூடு போற்றுப் பெஞ்சே !

—மாழும் வேதநாயகம் பிள்ளை.

நாட்டுப் பாடல்

6. எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி
இருந்ததும் இங்காடே—அதன்
முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து
முடிந்ததும் இங்காடே—அவர்
சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணாம் வளர்ந்து
சிறிந்ததும் இங்காடே—இதை
வந்தனைசூறி மனத்தில் இருத்தியென்
வாயுற வாழ்த்தேனே ?

—பாரதியர்.

குறிப்புரை :

1. திருஞான சம்பந்தர் : சிர்காழிப்பதியில் அந்தனர் குலத்தில் கி. பி. ஏழாம் நூற்றுண்டில் பிறந்தவர். இவர் மூவாண்டிலேயே பாடல் பாடும் வன்மையைப் பெற்றவர். இவ்வன்மை உமாதேவியர் கொடுத்த ஞானப்பால் உண்டதனால் ஏற்பட்டது. அதனாலேயே இவர் ஞானசம்பந்தர் என்று அழைக்கப்பட்டார். இவரும் திருநாவுக்கரசரும் திருவீழிமிழலை என்னும் இடத்தில் இருந்தபோது பஞ்சம் வரவே, அப்பஞ்சம் சீங்கும் வரை பாக்காச தந்தனர் சிவபெருமான். அக்காச வட்டம் பெற்ற மாறிலாந்தால், வட்டம் பெற்ற காசவேண்டி இப்பாடலைப் பாட்டுர். பூப்பாடல்கள் சம்பந்தர் தேவாரத்தில் உள்ளனவை.

1. நேவாம் = நெய்வத்திற்குரிய பாமாலை, வாசி = வட்டம், மர்சு + இல் = குற்றம் இல்லாத, மிழலையீ = திருவீழிமிழலை என்னும் ஊரில் உள்ள சிவபெருமானே !

2. மறை = வேதவோசை, கறை = வட்டம் பெறும் குற்றம், நல் குமே = கொடுங்கள்.

3. குலசேகராழ்வார் : கைவீணவு சமயாசியர் பன்னிருவருள் ஒருவர். இவருக்குப் பெருமாள் என்றும் பெயருண்டு. இவர் சேர் மர்தைப் சேர்ந்தவர்; இராமபிரானிடத்தில் மிகுந்த பற்றடையவர். இவர் பாடிய பாடல்கள் நாலாயிரப் பிரபந்தத்தில் பெருமள்ள திருமொழி என்னும் பெயருடன் விளங்குகின்றன. இவர் வடமொழியில் முகுந்த மாலை என்னும் நூலையும் எழுதியுள்ளார். இவர் காலம் கி. பி. 8-ஆம் நூற்றுண்டு. திருமாவின் பெருமைகளைக் கூறும் தோத்திர நூல் நாலாயிரப் பிரபந்தமாம்.

செடி = இழிவு, வல்வினைகள் = கொடிய செயல்கள், வேங்கடவா = திருப்பதி மலையில் உள்ள பெருமாளே, வாசில் = வாசற்படி, வாணவரும் = தேவர்களும், அரம்பையரும் = தேவ மாதர்களும், இயங்கும் = உலாவும்.

4. அருணகிரிநாதர் : முடிகுப் பெறுவான் தீருவாதுள் வேற்றுத் திருப்புகழ் என்றும் தேந்திர நூலைப் பாடியவர், இவர் ஏற்கஞ்சியறையை 500 வருடங்களுக்குமுன் திருவங்களுமிழவையில் பிறந்தார். இவர் காலத்து மன்னனான பிரடிட்டேவா மகாராஜாவார். இவர் கும் குமுத பாந்தியால் தேவி பக்தனான சம்பந்தராவா படித்துவார்கள். இவர் மகாராஜாவுடைய தீர்த்தங்கள் முகுதனைப் பாடுக்கொண்டிருப்பதாகவும் கூறுகின்றார்கள். திருப்புகழே அன்றிக் கண்த அறுவட்டி, கந்தி அந்தா, நீதுவாதுப்பு அந்தா, நூல்களையும் பாடிடுள்ளார்.

திருப்புகழ் = முநுகப்பிப்பெறுவதற்குமூலம். தீர்த்தங்களைக் கூறும் நூல். அபகார நின்தை = நின்தகாள இந்தரி, இப்பாதுகாள் = பாதை முகத்தையுடைய வினையகள், இம்பாதை பாதுத்தை பாதுத்தையுடைய மகவான பார்வதி, சற்குரு = நல்ல குரு, திருவாயின்குரு, பாதை மகவை.

5. மாழூரம் வேதாநாயகம் பிள்ளை : இவர் கி. பி. பத்திராங்பதாம் நூற்றுண்டுப் புலவர். இறில்லதவ மதத்துவர்; மாயவாற்றில் தூஸ்தி

வின் முன்ஸிபாக உத்தியோகம் பார்த்தவர். தமிழ் அறிவு மிகுதியும் படைற்றவர். இவர் எழுதிய நூல் பிரதாப முதலியார் சிரித்திரம், சீதி நூல் முதலியன். இப்பாடல் நீதி நூலில் உள்ளது.

புளி = உலகம், புரக்கும் = காக்கும், வேலை = கூடல் சூழ்ந்த, கண் புலனில் = கணன்றிவிற்கு எதிரே, செப்பரும் = சொல்ல முடியாத பெருமையுடைய, அன்னர் = அந்தப் பெற்றேர், சேவடி = செம்மையான பாதங்களை.

6. பாரதியார் : இவரது முழுப் பெயர் சுப்பிரமணிய பாரதியார் என்பது. இவர் எட்டையெழுத்தில் பிறந்து தமிழ் மொழியில் சிறந்த பாண்டித்தியம் அடைந்தவர். இவர் பாடியுள்ள பாடல்கள் தமிழ் மொழிப் பற்றையும், நாட்டுப்பற்றையும் எழுப்ப வல்லவை. இவர் பஸுய பாடல்கள் கண்ணன் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதும், பாப்பாப் பாட்டு முதலியன்.

முந்தையர் = முன்னேர்.

கேள்விகள் :

1. “வாசி தீவே” என்னும் பாடல் எப்பொழுது பாடப்பட்டது ?
2. திருப்பதி, பழனி ஆகிய இவற்றிற்குமிய வேறு பெயர்கள் எவ ?
3. திருஞான சம்பந்தர், குலசேஷர், அருள்கிளிமார் வேண்டும் வரங்கள் யாவை ?
4. திருவீழிமிழல், திருவேங்கடத்தின் சிறப்புக்கள் யாவை ?
5. முருகப் பெருமானன் தாய், அண்ணா யாவர் ?
6. எந்தெந்தக் காரணங்களால் பெற்றேர வணங்குதலே சிறப்புடையது ?
7. நம் நாடு எவ்வெவ்வாறு இருந்தது ?

பயிற்சி :

1. தேவாரம், பிரபந்தம், திருப்புகழ்-இவற்றின் பொருளை விளக்கு.
2. தோத்திரப் பாடலில் காணப்படும் முன்று தலங்களை எடுத்துக் காட்டு.
3. சம்பந்தர் காலத்து உடன் இருந்த அடியாரைக் குறிப்பிடு.
4. பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களில் கால்வர் பெயரைச் சுட்டிக் காட்டு.
5. ‘எப்புவிகளும்’ என்று தொடங்கும் பாடலின் கருத்துக்கேற்ற கொன்றை வேந்தன் தொடரைக் குறிப்பிடு.

II. நீதிப்பார்கள்

1. நுக்குறவு

1. அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ; இதி பகவன் முதற்றே உலகு.
2. செயற்கிய செய்வார் பெரியர் ; சிறியர் செயற்கிய செய்கலா தார்.
3. விசம்பின் துளிவிழின் அல்லான், மற்றுங்கே பசும்புல் தலைகாண் பரிது.
4. ஒல்லும் வகையால் அறவினை ஒவாதே, செல்லும்வாய் எல்லாம் செயல்.
5. தென்புலத்தார், தெய்வம் விருந்தொக்கல், தானென்று கைம்புலத்தா ஞேம்பல் தலை. [ஞ]
6. தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோர்விலான் பெண்.
7. மகன்றநதைக் காற்று முதவி, “இவன்றுந்தை என்னேற்றுன்கொ” லெனுஞ் சொல்.
8. அன்பிலா ரெல்லாங் தமக்குரிய; ரன்புடையா ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.
9. அகனமர்ந்து செய்யா ஞறையு முகனமர்ந்து நல்விருந் தோம்புவான் இல்.
10. இனிய உளவாக இன்னுத் கூறல், கணிபிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.
11. நன்றி மறப்பது நன்றன்று; நன்றல்ல தன்றே மறப்பது நன்று.
12. நன்றே தரினும் நடுவிகந்தா மாக்கத்தை யன்றே யொழிய விடல்.

13. அடக்க மமரா ஞய்க்குச்; அடங்காமை ஆரிரு ஞய்த்து விடும்.
14. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தி னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.
15. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரின் தீமை புரிந்தொழுகு வார்.
16. ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் ; பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுங் துணையும் புகழ்.
17. அழுக்கா றெனவெரு பாவி நிருச்செற்றுத் தீயழி யுய்த்து விடும்.
18. நடுவின்றி நன்பொருள் வெகின், குடுபொன்றிக் குற்றமு.மாங்கே தரும்.
19. ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றம் காண்கிற்பின், தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு ?
20. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லற்க சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.
21. தீயவை தீய பயத்தலால், தீயவை தீயினு மஞ்சப் படும்.
22. பயன்மர மூள்ஞர்ப் பழுத்தற்றுல் செல்வம் நயனுடை யான்கட் படின்.
23. நல்லா றெனினும் கொளற்றீது ; மேலுலக மில்லெனினு மீதலே நன்று.
24. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா; ரிசையொழிய வாழ்வாரே வாழா தவர்.
25. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்; பெர்குட் டிரியார் கண்ணு முள். [செல்வம்

26. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானோக் கைகூட்டப்பி யெல்லா வயிருங் தொழும்.
27. ஒன்னார்த் தெறலு, முவந்தாரை யாங்கலு மெண்ணின் தவத்தான் வரும்.
28. மழித்தலும் சீட்டலும் வேண்டா, எலகம் பழித்த தொழித்து விடின்.
29. உள்ளத்தா லுள்ளலுங் தீதே பிறன்பொருளோக் கள்ளத்தாற் கன்வே மெனல்.
30. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல; சான்றேர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு.
31. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும்! தீய பிறத்த லதனுல் வரும்.
32. பிறர்க்கின்னு முற்பகல் செய்யின், தமக்கின்னு பிற்பகல் தாமே வரும்.
33. நல்லா றெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங் கொல்லாமை சூழும் நெறி.
34. உறங்குவது போலும் சாக்கா; உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு.
35. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான், வானேர்க்குயாங்த வலகம் புகும்.
36. எப்பொரு ளொத்தன்மைத் தாயினும், அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காணப் தறிவு.
37. இன்ப மிடையரு தீண்டு மவாவென்னுங் துன்பத்துள் துன்பங் கெடின்.
38. நுண்ணிய நூற்பல கற்பினும் மற்றுந்தன் உண்மை யறிவே மிகும்.

39. முறைசெய்து காப்பாற்றுங் மன்னவன், மக்கட் திறையென்று வைக்கப் படும்.
40. கண்ணுடைய ரென்போர் கற்ஞேர்; முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லா தவர்

—திருவள்ளுவர்.

குறிப்புரை :

குறள் என்பது இரண்டடிகளைக் கொண்ட ஒருவகைப் பாட்டு. அந்தப் பாடல்களால் பாடப்பட்டதனால், இந்நால் திருக்குறள் என்று பெயர் பெற்றது. திரு என்பது இந்தூவின் பெருமை நோக்கிச் சேர்க் கப்பட்ட ஓர் அடைமொழி. இந்தூலை எழுதியவர் திருவள்ளுவர். இவர் கடைச்சங்க காலமாகிய கி. பி. இரண்டாம் நூற்றுண்டுல் வாழ்ந்தவர். இவர் :நால் எல்லாப் புலவர்களாலும் யிருதியும் பாராட்டப்படுவ தாகும். இவர் மதுரையில் பிறங்கு மயிலையில் வாழ்ந்தவர். இவர் பெற்றேர் ஆதியும் பகவனும் ஆவர். மனைவியார் வாச்சி அம்மையார்.

அருங்சொற்கள் :

1. முதற்று-முதலாக உடையது, 3. விசும்பின்-ஆகாயத்திலிருந்து,
4. ஒல்லும் வகையால்-இயன்றவகையில், ஒவாது-தடைப்பாமல், 5. தென் புலத்தார்-குடும்பத்தில் இறங்குபோன முன்னேர் (பிதுர்க்கள்), விருங்கு-புதிநாக வந்தவர், ஒக்கல்-உறவினர், ஜம்புலத்து-ஜவகை இடத்தும், ஆறு-தருமம் செய்யும் வழியை, ஓம்பல்-தவருமல் செய்தல், தலை-சிறங்கத் தாம், 6. பேணி-போற்றி, தகைசான்ற-நன்மை அமைந்த, 7. நோற்றுண்டவர்கு செய்தான், 9. அகன் அமர்ந்து-மனமகிழ்ச்சி கொண்டு, செய்யள்-இலக்குமி, உறையும்-வாழ்வாள், ஓம்புவான்-காப்பவன், 10. இன்னுத்தியசொற்கள், 12. நடு இகட்டு-நடுவிலையை தவரி, ஆக்கத்தை-செல் வத்தை, 13. அமரநூல்-தேவர் உள்ள இடத்தில், உய்க்கும்-கொண்டு சேர்க்கும், ஆர் இருள்-கோடிய நரகம், 15. விளிந்தார்-இறங்குவர்கள், மாறு-சந்தேகம் இல்லாமல், 16. ஒறுத்தார்க்கு-தண்டித்தவர்க்கு, பொன்றுக் குணையும்-அழியும் அளவும், 18. வெடு:கிள்-திரும்பினால், ஏதிலார்-பிறர், 20. பூரியார் கண்ணும்-அற்பரிடத்தும், 27. ஓன்னார்-பகைவர், நூற்றும்-கெடுத்தவும், வெதுளி-கோபம், சாக்காடு-இறப்பு, இறை-வட்டங்கள்.

கேள்விகள் :

1. பகவன் உலக முதல்வன் என்பது எந்த உறுப்பானதால் விளக்கப்பட்டுள்ளது?
2. இல்லறத்தான் தன் வருவாயை எவ்வெள்க்குப் பகுத்து உண்ண வேண்டும்?
3. நற்பெண்ணின் இயல்பு யாது?
4. நயனுடையான் செல்வம் எப்படிப் பயன்படும்?
5. நாம் ஏன் பிறர்க்குத் தீங்கு செய்தல் கூடாது?
6. எவ்வெச் செருக்கை ஒரிக்க வேண்டும்?

பயிற்சி :

1. ‘விசம்பின் துவி’ ‘அன்பிலார் எல்லாம்’ ‘சொல்லுக சொல்ல வில்’ ‘மயித்தலும் நீட்டலும்’ ‘முறைசெய்து காப்பாற்றும்’— என்று தொடங்கும் குற்பாக்கினின் கருத்தைக் குறிப்பிடு. ‘ஒல்லும் ஆகையால்’ ‘அகன் அமர்ந்து,’ ‘அழுக்காறைன்,’ ‘ஒன்றார்த் தெறலும்,’ ‘எப்பொருள் எத்தன்மைந்தாயினும்’— என்று தொடங்கும் குற்பாக்களுக்குப் பதவுரை தருக.
2. ‘இவிய சொல்,’ ‘ஒழுக்கம் உயர்வளிக்கும்,’ ‘பொறுதை கடவினும் பெரிது,’ ‘ஆறுவது சினம்,’ ‘ஆரையை ஒழி’— இக்கருத்துக்களுக்குயிய குற்பாக்களை எடுத்து எழுது.

2. விவேக சிந்தாமணி கல்விச் சிறப்பு

வெள்ளத்தால் போகாது ; வெந்தணலில் வோகாது ;
 கொள்ளத்தான் போகாது ; கொடுத்தாலும் குறையாது ;
 கள்ளருக்கும் எட்டாது ; காவலுக்குள் அமையாது ;
 உள்ளத்தே பொருளிருக்க ஊரிலுமைத் துழல்வானேன் ? 1

அன்படன் இடுக

ஐப்புடன் முகம லர்ந்தே உபசரித் துண்மை பேசி,
 உபசிலா கூழிட் டாலு முண்பதே அமிர்தம் ஆகும்;

முப்பழ மொடுபா லன்னம் முகங்கடுத் திடுவராயின்;
கப்பிய பசிய ஞேடு கடும்பசி ஆகுந் தானே.

2

எல்லார்க்கும் துன்பம் உண்டு

பாலுக்குச் சக்கரை இல்லையென் பார்க்கும், பருக்கை யற்ற
கூழுக்குப் போடைப் பில்லைஎன் பார்க்கும், குற்றி தைத்த
காலுக்குத் தோல்செருப் பில்லையென் பார்க்கும், கனக தண்ட
மேலுக்குப் பஞ்சகணை இல்லையென் பார்க்கும் விதனம்

[ஓன்றே. 3]

பயனற்றவை

ஆபத்துக் குதவாப் பிள்ளை, அரும்பசிக் குதவா அன்னம்,
தாபத்தைத் தீராத் தண்ணீர், தரித்திரம் அறியாப் பெண்டூர்,
கோபத்தை அடக்கா வேந்தன், குருமொரி கொள்ளாச்

[சீடன்

பாபத்தைத் தீராத் தீர்த்தம் பயனில்லை ஏழாங் தானே. 4
—பல புலவர்கள்

குறிப்புரை :

இங்நால் பல நூலில் உள்ள அருங்கையான பாடல்களைக்கொண்டு
தொகுக்கப்பட்டது. ஆனால், இதையுந் தொடர்ந்து ஆசிரியர் இன்னை
என்று கூறுதற்கு இல்லை.

2. முப்பழம்-வாழை, மா, பலை, கடுஞ்சு-சுவித்து, குற்றி-மரக்
கட்டை, 3. கனக தண்டி-பொன் பல்லக்கு, விழுநம்-விசனம்.

கேள்விகள் :

1. கல்விப் பொருளின் சிறப்பு யாது ?
2. முகமலர்ச்சியுடனும் முகச்சுளிப்புடனும் இரும் உணவு எவ்
வாறு இருக்கும் ?
3. யன் யன் எவ்வெத் துன்பத்தால் வருந்துவார் ?
4. பயனற்ற ஏழு பொருள்கள் எவை ?

பயிற்சி :

1. கல்விச் செல்வம், பொருட் செல்வம் இரண்டின் வேறுபாட்டை
எழுது.
2. ‘ஒப்புடன்’ என்று தொடங்கும் பாடல் கருத்தைக் குறிப்பிடு.

3. நன்னெறி

பக்கபலம் இருப்பின் எவரும் பயப்படார்

மெலியோர் வவிய விரலைச்சூர் அஞ்சார்
வலியோர் தமைத்தாம் மருவில், பொயிலேல்
கடவுள் அவிர்ச்சடமேல் கட்செவி யஞ்சாதே
படர்சிறைய புள்ளரசைப் பார்த்து

1

நற்குடிப் பிறந்தோர் என்றும் நல்லுவர்
எங்கதங்கல் கூர்ந்தான் இரப்பார்க்கீங் தெண்றவன்
மைந்தர்தம் மீகை மறுப்பரோ?—பைங்தொட்டு!
நின்று பயனுதவி நில்லா அரம்பையின்கீழ்க்
கன்றும் உதவும் கனி.

2

இலக்கணம் படித்தவர்முன் எவரும் தலைதுவிவார்
எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்கம் அனைத்தும்,
எழுத்தறிவார் காணின் இலையாம் —எழுத்தறிவார்
ஆயுங்கடவுள் அவிர்ச்சடமுன் கண்டளவில்,
வீட்டும் சுரநிர் மிகை.

3

பேர்அறிஞர் பிறர்துன்பம் நீக்க முற்படுவார்
பேரறிஞர் தாக்கும் பிறர்துயரம் தாங்கியே
வீரமொடு காக்க விரைகுவர்—நேரிழாய்!
மெய்சென்று தாக்கும் வியன்கோல் அடிதன்மேல்
கைசென்று தாங்கும் கடிது.

4

—சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.

குறிப்புரை :

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் கி. பி. 17-ஆம் நூற்றுண்டுப் புலவர்.
வீரசைவ மரபைச் சார்ந்தவர். காஞ்சிபுரத்தில் பிறந்தவர். இவர் ஆசிரியர்

வெள்ளியம்பலத் தம்பிரான். இவனீர் ஆதித்தவர் அண்ணுமலை ரெட்டியார். இவர் துறைமங்கலத்தில் தங்கியிருந்தமையால் இவரைத் துறை மங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் என்பார். இவர் பல நூல்களைப் பாடி யுள்ளார். அவற்றுள் சில; சேரண சைல மஹல், நாஸ்வர் நான்மணி மாலை, பிரபுவின்க லீலை, வெங்கைக் கோவை முதலியன்.

அருஞ்சொற்கள் :

1. மருவில் - சேர்ந்திருந்தால், விராவள் - படைவர், பலியேல் - பூசையை ஏற்கும், அவிர்-ஒளிவிடும், கட்செனி-பாம்பு, புள்ளாசு-கருடன்.
2. நல்கூர்ந்தான்-தாநித்திரான் ஆனான், இடப்பெருக்கு-பிச்சை கேட்டவர்க்கு, பைங்தொழுஇ-பச்சையான பொன்வளையல் அஜினந் மாதே (மகடே முன்னிலை), அரம்பை-வாழை மாம்,
3. எழுத்து - இலக்கணம், சுராஞ்சி-ஆகாய கங்கை, மிகை - வெள்ளாப் பெறுக்கு, வீடும் - அடங்கும்.
4. நேரிழாய்-நேர்மையாக நலையலைந் நூடே, மெய்-உடல், வியன்-பெரிய.

கேள்விகள் :

1. எப்பொழுது மெவிச்நோர் நம் பகைவர்க்கு அஞ்சார் ?
2. வாரழூக் கண்றின் நன்மை யாது ? இதனால் விளங்கும் கருத்து யாது ?
3. மார் முன் எவர் வணங்கிப் போவர் ? இதற்கு உபமானம் யாது ?
4. பேர் அறிஞர் எதை முன்வந்து ஏற்பார் ?

பயிற்சி :

1. ‘கட்செவி’ பெயர்க் காரணம் கூறு.
2. ‘வீடும் சுராஞ்சி மிகை’ இதில் அடங்கிய கதையை எழுது.
3. மகடே முன்னிலையை விளக்கி உதாரணங் கொடு.

4. சதுகங்கள்

வேண்டாத்துக்களை

வாலிபங் தனில்வித்தை கற்க வேண்டும்; கற்ற
வழியிலே நிற்க வேண்டும்:

வளைகடல் திரிக்குபொருள் நேட வேண்டும்; தோடு
வளரறஞ் செய்யவேண்டும்;

சீலமு டையோர்களைச் சேர வேண்டும்; பிரிந்து
செய்யா திருக்க வேண்டும்.

செந்தமிழ் பாடல்பல கொள்ள வேண்டும்; கொள்ள டு
தியாகம் கொடுக்க வேண்டும்;

ஞாலமிசை பலதருமம் நாட்ட வேண்டும்; நாட்டு
நன்றாய் நடத்த வேண்டும்;

நம்பனினை அடிப்படை பண்ண வேண்டும்; பண்ணி
ஞலுமிகு பத்தி வேண்டும்:

ஆலமர் கண்டனே! புதியணி முண்டனே!
அழகனெனம் தருமை மதவேள்

அனுதின மும்மன தினினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்ப ஸீசர் தேவனே!

(1)

—அம்பலவாணக்கவிராயர்.

வேண்டாதவை

“பெற்றதாய் தங்கததன் சுற்றமே முதலான
பெரியோரை முனிதல் வேண்டா;

பின்னென்று முன்னென்று பேசியே அவமானப்
பேர்கொண்டு திரிதல் வேண்டா;

உறவர்கள் போலாதுள் பகையான வஞ்சகரை
ஒருஊஞும் நம்ப வேண்டா;

ஒருவருக் கிச்சையாய்ப் பொய்சொலிப் பின்சபையில்
ஊமைபோல் நிற்றல் வேண்டா;
சற்றுமே பொறுமையில் லாதவர்கள் சண்டையில்
தான்போய் விலக்கல் வேண்டா;
தெரியம் தனில்விக்ர மாதித்தன் என்னினும்
தன்னையே புகழ் வேண்டா;
மற்றென்றும் என்னது செயவேண்டா;” என்பர்
மணவாள நாராயணன்
மனதிலுறை அலர்மேலு மங்கைமண வாளனே!
வரத வேங்கட ராயனே!

(2)

—நாராயண பாரதியர்.

குறிப்புரை :

1. அம்பலவாணக் கவிராயர் : அருஷூசலக் கவிராயர் குமார். இவரைப்பற்றி வேறு குறிப்பு அறிகுற்று இல்லை.

சுதகம் என்பது ஒருவகை நூல். அது நூறு பாடங்களைக் கொண்டது. இப்பாடல் அறப்பள்ளவர் சுதகர்த்தில் நிறுந்து எடுக்கப்பட்டது.

அருஞ்சொற்கள் :

அறப்பள்ளவர்-சிவபெருமான், அவர்மீது பாடப்பட்டமையின் இப்பெயர் பெற்றது, பார்பூமி, வளை-சங்கு, சீவர்-நூழுக்கம், ஞாலமிசை-உலகில், நம்பன்-சிவபெருமான், ஆல்-விழம், அமர்-பொருந்திய, கண்டனே-கழுத்தையுடையோனே, பூதி-திருநேறு, ஏஞ்சாநே-நெற்றியுடையோனே, மதவேள்-ஒரு வள்ளலின் பெயர், மின்-அறப்பள்ளவர் எழுங்குருவியுள்ள மலை.

2. நாராயண பாரதியர் : பிராமண குழந்தவர். திருவேண்ணைய் ஸ்தலூரில் பிறந்தவர். இவர் மணவாள நாராயணன் என்னும் பிரபுவால் ஆதரிக்கப்பட்டவர். இது திருவேங்கட சுதகர்த்தில் இருந்து ஈடுப்புக்கப்பட்டது. இது திருப்பதி, வேங்கடாசலபதி யின் பேரால் ஆனமையின் இப்பெயர் பெற்றது.

அருஞ்சொற்கள் :

முவிதல்-கோபித்தல், வெறுத்தல், மணவாள நாராயணன்-இருவள்ளல். அல்லமேலுமங்கை-இலக்குபி.

கேள்விகள் :

1. சதகமாவது யாது ?
2. வேண்டத் தக்கவை எவை ? வேண்டாதவை எவை ?
3. திருவேங்கடமுடையான், அறப்பள்ளவர், எவ்வெவ்வாறு சிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளார் ?

பயிற்சி :

1. இவ்விரு சதகங்களும் பாடக் காரணமான வள்ளல்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடு.
2. மும்முக்திகளின் தேவிமார்களின் பெயரைக் குறிப்பிடு.
3. வேறு சதகங்கள் இரண்டின் பெயரைக் குறிப்பிடு.

III. கதைப் பாக்கள்

1. தேசிங்கு குதிரையை அடக்கியது

தில்லி பாதுவா தேசிங்கை வந்தவரலாறு கேட்டல் ஜயா! கேளும்; ஜயா! கேளும்; அறியாப் பாலகரே! எந்த நாட்டு விருந்து நிரும் இங்கே தேழு வந்தீர்? உந்தன் ஊரும், பேரும், நாடும், தகப்பன் பேருமே, நலமாய்ப் பெற்ற தாயின் பேரும் ஜூலியில் சொல்லும்,

[என்றுண்]

தேசிங்கு தன் பெயர் முதலியா கூறல்

அந்த வார்த்தையைக் காநிலே காட்டாள் அலறும் சிங்கம்,

[போல்]

சொல்லுகிறேன் கேளும்; சொல்லுகிறேன் கேளும்; தில்லி

[துரயே! ஸ்

தெற்கே வெகு தூரம்டிருக்குது செஞ்சிக் கோட்டைதான்;

செஞ்சிக்கேட்டை ஆனும் அரசன் தேரணி மகாராசர்;

நேரல்லிராசர் குமாரன் நான்தான் தேசிங்கு மகிபாலன்,
ஸ்ரீ ஜலதி குதிரையைக்கொண்றும் டில்லி துரையேநீர்

குதிரை செய்த செயல்கள்

ஓஷவந்த ராசனைக்கண்டு உதைத்து எழுந்தது பார்;
தேடிவந்த ராசனைக்கண்டு திகைத்துக் கணித்தது பார்;
அண்டம் இடங்கு விழுந்தாற்போலே அலறிக் கணித்தது

[பார்;

கோட்டை இடங்கு விழுந்தாற்போலக் குலுங்கக் கணித
[ததுபார்.

தேசிங்கு குதிரை மீறு ஏறல்

அந்தவேளையில் என்னசெய்கிறுன் ராசா தேசிங்கு ?

குதிரையைத்தட்டிச் சலாம்வாங்கினுன் கொல்லும்

[சிங்கம்போல்;

தங்கத்தாலே சீனிப்போட்டுத் தடவிக் கொடுத்தானும்;

புலிக்குட்டியைப் போலப்பாய்ந்து புரவி ஏறினானும்.

குதிரை அடங்கி விடுதல்

தடதட தடதட தடதட என்று தவிக்குது பார் குதிரை, [ரை
கிடகிட கிடகிட கிடகிட என்று கிளம்பிக் குதிக்குதுபார் குதி
லகானை இழுத்துக் கையிலே பிடித்தான் ராசா தேசிங்கு;
சிமிட்டாகொடுத்த வேகத்தினாலே திகைத்து நின்றது பார்;
நின்றகுதிரையை டில்லிக்குத்திருப்பி நேரே ஓட்டி

[வந்தான்;

நிமிஶுந்தன்னில் கிழேகுதித்து நின்றுன் தேசிங்கு.

—பெயர் தெரியாத ஆசிரியர்.

குறிப்புரை :

இது தேசிங்குராஜன் கதை என்னும் நூலில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட
தரு. டில்லி பாதுஞாவிடம் ஒரு குதிரை இருந்தது. அதனை அடக்க

எவ்வாறும் இயலவில்லை. அதை யாக்குவதாகச் சொல்லிப் பலர் முயன் ரும் இயலாமெயால் சிறப்பட்டனர். அப்படிச் சிறப்படவருள் நேசிங்கின் தந்தையாரும் ஒருவர். அவரை மீட்கவே நேசிங்கு சென்று குதிரையை அடக்கி வெற்றி கொண்டான்.

அருஞ்சொற்கள் :

அண்டம்-உலகம், சீனி-சேணம், புரவி-குதிரை, வகான்-கடிவாள வார், சிமிட்டாங் கொடுத்தான்-கடிவாள வாரை விரைவாக உதற்றினான்.

கேள்விகள் :

1. நேசிங்கு என் டில்லிக்குச் சென்றான் ?
2. பாதுஷா நேசிங்கைக் கேட்ட கேள்விகள் எவை ? அவற்றிற்கு அவன் கொடுத்த பதில் யாது ?
3. குதிரை நேசிங்கைக் கண்டதும் என்ன செய்தது ?
4. குதிரை எப்போது இன்றது ?
5. இப்பாட்டில் வழங்கப்பாட நமிழ் அல்லாத மொழிகள் என்கை ? உருமாறிய மொழிகள் எவை ?

பயிற்சி :

1. நேசிங்குமன்னன் குதிரையை அடக்கியதைக் கண்ட காலத்தில் கூடுக்கி வரைக.
2. நேசிங்குராஜன் கண்ட போன்ற போது இது நூற்கணக்காக நூற்பிடிக்கு.

2. குரங்கு கூட்டைப் பியத்தது

அற்பருக்குப் புத்தி சொன்னால் அல்லவே வினையும்.

பாடுறு முட-னுக்குப் பற்பல பேராதித் தாழும் -
வீடுடை யவனை விட்டை இழந்திடச் செய்வான் என்று
கேடுறு சன்மன் சொல்வான் : ‘ஙெழியதோர் பழும ரத்தில்
கூடுகொண் டன்னி ரண்டு ரூக்கணம் குருவி நாமே’ 1
குளிரினால் நடுங்கி வானக் கொடுமையே யால்கூண்டு,
களிர்ச்சரத் தோடு தேகம் நடுங்கியே பற்கள் கிட்டு

வளமறு குரங்கொன் றங்கு வுந்தது, குருவி பார்த்தே,
இளகிய மனத்தினாலே இன்சொலால் ஒன்று சொல்லும் : 2

‘கைகள் கால்இருந்தும் இந்தக் கனமத்தை அனுப விக்கும்
செய்தி என்?’ என்ன; ‘ஊசி முஞ்சிவிகாள சிறிய முடா!

வைதுாசி புத்தி சொல்ல வல்லியோ?’ எனக்கோ பித்து
நெய்திடும் அதன்தன் கூட்டை நெடுங்கையால் பியத்து 3

[தன்றே.

—வீரமாந்தாண்ட தேவர்.

அருங்சொற்கள் :

1. பாடு+உறு = துன்பப்படும், நேடுறு-நல்லன்னாம் பொருந்திய, சன்மன்-இவன் இப்பஞ்சதந்திரக் கநைகளை ஓரசுகுமாரர்களுக்குச் சொன்னவன், பழுமரம்-ஆலமரம், நல்லி-நல்லுக்கும், 2. கனமம்-துன்பம், வைது-திட்டு.

கேள்விகள் :

1. சன்மன் யாவன் ?
2. குரங்கு மழையால் எங்கானிம் வாடியது ?
3. தூக்கணங் குருவிகள் குரங்கை என்ன கேட்டன் ?
4. குரங்கு செய்த குறும்பு யாது ?

பயிற்சி :

1. இக்கதையினைச் சுருக்கி எழுது.
2. இக்கதையின் நீதியைக் குறிப்பிடு.

IV. வருணைப் பாக்கள்

1. நிலாத் தோற்றம்

அம்புயம் வாடித் தளர்ந்ததம்மா—அயல்
ஆம்பலும் கண்டு களிக்குதம்மா,
இம்பருலகின் இயல்பி தம்மா—மதிக்
கின்னார் இனியரும் உண்டோ அம்மா ? 1

பாலாழி மீது படர்ந்த வெண்ணென்று—

உந்தா யுருண் டு திரண்ட நுவோ ?

மேலாய் உலகில் ஒளி செய்வோ—ஈரன்

வின்னைகும் டிட்ட விளக் கிடுவோ ?

2

—நேரிக விஞ்ஞப்பம் பின்னை.

2. மழைப் போற்றியின் பயன்

சோழனது சீமையிலே ரொலிந்துவே பின்னல்லுள் ;

கடலிரச்சல் போலவே குழறிக்கே போதாதுள் ;

குழறியவம் மேகமெலாம் குடம் கோண்டு வர்த்தாற்

[போல்,

ஙல்லமழை பெய்தத்தால் நாடும் செழிந்ததுவே ;

பூமி குளிர்ந்ததுவே ; பொய்கை நிரம்பியதே ;

எரி நிரம்பி எதிர்த்தனவே வெள்ளத்தால்,

கழனி நிரம்பிக் கால்வாய்கள் தாம்நிரம்பி,

உலர்ந்த மரங்களெல்லாம் உயிருண்டாய் பிழைத்துவே ;

செஷ்கள் கொடிகளெல்லாம் செழிந்துக் குறைந்துவே ;

செங்கெல் விளைந்தனவே ; தேசம் செழிந்துவே ;

பயிர்கள் விளைந்தனவே ; பல்கைக் கொடுத்துவே.

—நல்லியரசாணிமாலை.

குறிப்புக்கால் :

1 தேசிக விராயகம் பின்னை : இவர் உக்கரையில் என்றும் எனினர். வெதானுப் பின்னை என்றுவிளையும்போல், இவர் உக்கரை வேணான மரபினர். இவர் ஆசிய ஜோதி, மாநூல் மாலைக்கு என்றும் துடுக்கினப் பரடியவர்.

அருள்சொற்கள் :

அம்புயழ்-தாமரை, ஆம்பு-அம்பிலூர், இம்புதுவில்-இவ்வுலகில், மதி-சந்திரன், ஆழி-கடல், வின்னைகும்-ஆகூயற்றில்.

2. அல்லியரசாணி மாகை : இதன் நூலாசிரியர் யார் என்பது நிட்டமாகக் கூறுதற்கில்லை. சிலர் புகழேந்திப் புலவர் பாடியது என்கின் றனர்.

கேள்விகள் :

1. சந்திரன் தோன்றினால் எம்மலர் வாடும் ? எம்மலர் மலரும் ?
2. கடவில் சந்திரன் தோன்றுவது எப்படி இருக்கிறது ?
3. சந்திரனைக் கண்டபோது நமக்கு என்ன எல்லாம் தோன்றுகிறது ?

பயிற்சி :

1. மதியின் தோற்றத்தைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுது.
2. மழு பெய்தால் கிகழும் செயல்களைக் குறிப்பிடு.

V. தனிப்பாடல்கள்

புலவர் பெருமிதம்

மன்னவனும் நீயோ ? வானுலகும் உன்னுலகோ ?

உன்னையறிந் தோதமிழை ஒதினேன் ? — என்னை விரைந்தேற்றுக் கொள்ளாத வேந்துண்டோ ? உண்டோ குரங்கேற்றுக் கொள்ளாத கொம்பு ?

—கம்பர்.

காளமேகம் கவிராசர்களை ஏசல்

வாலெங்கே ? நீண்ட வயிறெங்கே? ஈரிரண்டு

காலெங்கே ? உட்குழிந்த கண்ணெங்கே ? — சாலப்

புவிராசர் போற்றும் புலவீர்காள்! நீவீர்

கவிராசர் என்றிருந்தக் கால்.

2

—காளமேகம்.

சீதுக்காதியின் சிறப்பு

எயாத புல்லர் இருந்தென்ன ? போயென்ன ? எட்டுமரம் காயா திருந்தென்ன? காய்த்துப் பலனென்ன? கைவிரித்துப்

போயா சகம்னன் றுரைப்போர்க்குச் செம்பொன் பிடிப்

பிடியாம்

இயாமல் ஈபவன் மால்சீதக் காதி ஒருவளுமே.

3

—படிக்காகப் புலவர்.

குறிப்புரை :

1. கம்பர் ஒரு பெரும் புலவர். தமிழில் இரண்டினம் பாடியவர். வி. பி. 12-ஆம் நூற்றுண்டில் வாழ்ந்தவர்.

2. காளமேகப் புலவர் : நகைச்சவை தோன்ற பாடவல்லவர். இவர் திருமலைநாயகர் காலத்துப் புலவர். ஏறக்குறைய 300 ஆண்டுக்கு முன்விருந்தவர். இவர் ஆரம்பத்தில் கோயில் பரிச்சாரகாக இருந்து, பின் திருவாணைக்காத் தேவியான அகிளாண்ட நாயகியார் அருளால் பாடும் பேறு பெற்றவர். இவர் மநுரகவியின் மாணவர்கள் செருக்கை அடக்க இப்பாடலைப் பாட்டுார்.

3. படிக்காகப் புலவர் : இவர் தென்களாந்தை என்னும் ஜனில் செங்குந்தர் மரபில் வி. பி. 17-ஆம் நூற்றுண்டில் பிழந்தவர். இவர் எழுதிய நூல் தொண்டைமண்டல சதகம், தண்டிலையம், சுதாம் முசுவி யன். இவர் பாடிய பாடல் பல நவீப்பாடல் நிரட்டியும் உண்டு. இவர் சைவ சமயந்தவர்.

குறிப்புரை :

1. சோழன் கம்பராத் நன்றாட்ட விட்டி நினீச் செல்லவேண்டும் என்று கூறியபோது பாடிய பாட்டு விடு. வானுவர்த-தோவலோகம்.

2. காளமேகப் புலவர் முன் விலை புலவர்கள் வர, அவர்களைப் பார்த்து, “கீங்கள் யார் ?” என்று காளமேகம் கேட்டு, அவர்கள் கவிராயர் கள் என்று கூறினார். காளமேகம் கவிராயர் என்றாலும் நூல்காசக்கள் என்று வெண்டுமென்றே கொஞ்சம் கொஞ்சம், இப்பாடல்லை அரைதூளை ஏனாம் பண்ணினார். சால-பிரசூர், ராமர்-ஆவார்.

3. சீதக்காநி நமிழ் முன்னவி நூலந்து வள்ளல். அவர் இறந்ததைக் கண்டு சுகியாது புலவர் இதினைப் பாட்டுார்.

மால-பெருமையடைய, புலவர்-அற்பர், சயாது-கொடுக்காத, யாசகம்-பிச்சை.

கேள்விகள்

1. தனிப்பாடல் என்பது என்ன?
2. கம்பர் புலவர்க்குச் சென்ற இடம் எல்லாம் சிறப்பு என்பதை எப்படி விளக்கினர்?
3. காளமேகப் புலவரைக் காணவந்தவர்கள் கவிராயர் அல்லது என்பதைக் காளமேகம் எங்கனம் கூறி நல்கந்தனர்?
4. ரீதக்காதி யார்? அவர் நன்மையாறு?

பயிற்சி :

1. “வாலெங்கே” என்று பாட்டில் அழைங்குள்ள நயத்தைக் குறிப்பிடு.
2. சீதக்காதியின் முழுப்பெயரைக் கேட்டிடினு எழுதி, அவர் கொடையின் சிறப்பையும் குறிப்பிடு.
3. ‘குரங்கேற்றுக் கொள்ளாத கோம்புண்டோ’ என்னும் நொடரை நன்கு விளக்குக.